

OŚ.6220.22.44.2021

DECYZJA

Na podstawie art. 104 *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm., zwanej dalej „k.p.a.”), art. 71 ust. 2, 75 ust.1 pkt 4, art. 77 ust. 1 pkt 1 i 2 art. 80 ust. 1, oraz art. 85 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, ze zm., zwanej dalej „ustawą ooś”), w związku z art. 59 ust. 1 ustawy ooś, a także zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 37 i pkt 73 oraz § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Inwestora - AIKAT Sp z o.o., ul. Raciążska 60, 06-540 Radzanów w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie szesnastu obiektów inwentarskich do chowu brojlera kurzego w obsadzie 4 394,88 DJP zlokalizowanych na dz. o nr ewid. 110, 111/2, 112, 113/2, 113/3 w m. Osiek, gmina Zawidz i po przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko

ORZĘKAM odmówić

określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia
polegającego na
budowie szesnastu obiektów inwentarskich do chowu brojlera kurzego w obsadzie 4394,88 DJP zlokalizowanych na dz. o nr ewid. 110, 111/2, 112, 113/2, 113/3 w m. Osiek, gmina Zawidz.

UZASADNIENIE

Na wniosek Inwestora - AIKAT Sp z o.o., ul. Raciążska 60, 06-540 Radzanów z dnia 30.11.202 roku (data wpływu 06.12.2021) zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji polegającego na budowie szesnastu obiektów inwentarskich do chowu brojlera kurzego w obsadzie 4394,88 DJP zlokalizowanych na dz. o nr ewid. 110, 111/2, 112, 113/2, 113/3 w m. Osiek, gmina Zawidz.

Po przeanalizowaniu wniosku Wójt gminy Zawidz na podstawie art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) w związku z art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.) wezwał Inwestora do uzupełnienia wniosku o niżej wymienione braki formalne:

1. Mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Przesłana z wnioskiem mapa nie zawierała legendy (opisu) oraz skali.
2. Wypisy z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej,

wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a. We wniosku umieszczono dopisek, że liczba stron postępowania jest większa niż 10, jednak nie dołączono dokumentów potwierdzających ten fakt. Zgodnie z ust. 1a. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać inwestora do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

Uzupełnienie wniosku wpłynęło do tut. Organu w dniu 20.12.2021r.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie 16 obiektów inwentarskich wraz z zapleczem technologicznym do chowu brojlera kurzego o łącznej, jednorazowej obsadzie 4 394,88 DJP zlokalizowanych na dz. o nr ewid. 110, 111/2, 112, 113/2, 113/3 w m. Osiek, gmina Zawidz. Łączna powierzchnia przedmiotowych działek wynosi 22,31 ha. Aktualnie teren jest użytkowany rolniczo, stanowi pole uprawne, tereny zielone, częściowo zadrzewione. W bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się także pola uprawne, tereny zielone, ciek wodny i drogi publiczne. Na terenie zakładu będzie odbywał się chów brojlerów. Po jego zakończeniu następować będzie sprzedaż drobiu do ubojni. Chów odbywać się będzie metodą ściółkową, na słomie ułożonej na betonowej szczelnej posadzce. Obiekty inwentarskie będą obsadzone brojlerami cyklicznie. W czasie roku planuje się przeprowadzić około 6 pełnych cykli produkcyjnych trwających około 6 tygodni w każdym z kurników. Po każdym cyklu planuje się realizować przerwy technologiczne trwające około 2 tygodni. W przerwach prowadzone będą prace porządkowe, przygotowujące pomieszczenia inwentarskie do kolejnego cyklu produkcyjnego. Nastąpi opróżnienie hal z obornika, oczyszczenie oraz dezynfekcja hal wraz z urządzeniami technologicznymi i wyścielenie suchą ściółką dla kolejnego cyklu chowu.

Przedmiotowa inwestycja należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś oraz w § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.), w ramach przedmiotowej inwestycji realizowane będą również przedsięwzięcia wymienione w § 3 ust. 1 pkt 73 i pkt 37 ww. rozporządzenia.

Przedsięwzięcie znajdować się będzie w Obszarze Chronionego Krajobrazu Równina Raciążska, dla którego obowiązującym aktem prawnym jest rozporządzenie Wojewody Mazowieckiego Nr 16 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciążska (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2006 r. Nr 157, poz. 6153, ze zm.). Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 2 ww. rozporządzenia, w obszarze zakazuje się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Jednak zgodnie z art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, ze zm., zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”) zakaz nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu. Najbliższymi obszarami Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 są: obszar specjalnej ochrony ptaków Doliny Wkry i Mławki PLB140008, oddalony od planowanej inwestycji o ok. 9,5 km oraz obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Raciąż PLH140059, oddalony od planowanej inwestycji o ok. 8,9 km. Teren planowanego przedsięwzięcia nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

W skład planowanej fermy drobiu wchodzić będzie:

- 16 budynków inwentarskich, każdy o powierzchni około 3 402 m², w tym około 3 270 m² przeznaczonej dla zwierząt;
- 16 szt. płyt fundamentowych pod silosy paszowe o powierzchni około 16,00 m² każda;
- 16 szt. silosów paszowych po jednym zlokalizowanym przy każdym obiekcie inwentarskim o pojemności około 31,10 Mg każdy;
- 2 budynki socjalno-magazynowe o powierzchni zabudowy około 240 m² każdy oraz powierzchni użytkowej 196 m² każdy;
- 2 wiaty składowe o powierzchni zabudowy około 637 m² każdy, przeznaczone do czasowego magazynowania nawozu;
- budynek z konfiskatorem sztuk padłych o powierzchni zabudowy około 76 m²;
- 8 szt. płyt fundamentowych przeznaczonych do posadowienia na nich zbiorników na gaz o powierzchni około 60 m² każda;
- 8 stacji gazowych, składających się z 4 butli każda;
- szczelne, podziemne, bezodpływowe zbiorniki na ścieki: 10 szt. o powierzchni zabudowy 7,20 m² oraz pojemności około 12,00 m³ oraz 3 szt. o powierzchni zabudowy około 6,48 m² oraz pojemności około 8,25 m³;
- 2 studnie głębinowe;
- system nawilżania i chłodzenia Pad cooling;
- zbiornik wód popłucznych z SUW o powierzchni zabudowy około 300,00 m² oraz pojemności około 300,00 m³.

Stosownie do zapisu art. 75 ust. 1 pkt.4 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie , udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta.

Na podstawie art. 50 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) w związku z art. 66 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.), po zapoznaniu się z przedłożonym raportem o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia Wójt gminy Zawidz w dniu 27.12.2021r. pismem OŚ.6220.22.1.2021 wezwał Inwestora do uzupełnienia raportu o racjonalny wariant alternatywny dla środowiska wraz z uzasadnieniem wyboru oraz określenie przewidywanego oddziaływania na środowisko tego wariantu.

Przedstawiony w raporcie wariant alternatywny ma charakter pozorny i jest w istocie inną wersją wariantu inwestorskiego. Przedstawiając wariant alternatywny należy wyraźnie określić cechy odróżniające go od wariantu zaproponowanego przez inwestora w raporcie, szczególnie odnosząc się do oddziaływania inwestycji na środowisko. Wariant musi być także racjonalny z uwagi na realną w danych warunkach możliwość jego realizacji zarówno pod względem organizacyjnym, technologicznym czy finansowym.

W odpowiedzi z dnia 14.01.2022r., na wezwanie do uzupełnienia raportu, Inwestor stwierdził, że w przedłożonym Raporcie oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji przedstawiono wariant inwestorski, dwa racjonalne warianty alternatywne oraz wariant najkorzystniejszy dla środowiska, spełniające wymogi art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Inwestor uważa, że dopełnił należytej staranności, aby warianty różniły się od siebie w sposób znaczący pod względem oddziaływania każdego z nich na środowisko a rozważania Wójta są w tym kontekście nieuprawnione.

W ocenie tut. organu uzupełnienie w zakresie racjonalnego wariantu alternatywnego dla

środowiska złożone dniu 20.01.2022r., nie wnosi żadnych nowych alternatywnych rozwiązań dla przedmiotowej inwestycji.

Na podstawie art. 61 § 4 oraz art. 49 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) oraz art. 74 ust. 1 w związku z art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.), Wójt Gminy Zawidz zawiadomił strony o wszczęciu postępowania obwieszczeniem z dnia 27.12.2021r., które zostało zamieszczone na stronie Biuletynu Informacji Publicznej tutejszego Urzędu (www.zawidz.bip.org.pl), na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Zawidz, na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Siemiatkowo, oraz w miejscu planowanego przedsięwzięcia tj. w sołectwie, w którym realizowana będzie inwestycja.

Na podstawie art. 33 ust. 1 pkt. ustawy ooś Wójt Gminy Zawidz zawiadomił społeczeństwo o wszczęciu postępowania obwieszczeniem z dnia 27.12.2021r., które również zostało zamieszczone na stronie Biuletynu Informacji Publicznej tutejszego Urzędu (www.zawidz.bip.org.pl), na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Zawidz, na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Siemiatkowo, oraz w miejscu planowanego przedsięwzięcia tj. w sołectwie, w którym realizowana będzie inwestycja.

W dniu 10.01.2022r., do Wójta Gminy Zawidz wpłynęło pismo Sołtysa wsi Budy Milewskie – „Protokół z zebrania wiejskiego sołectwa Budy Milewskie odbytego w dniu 07.01.2022”. Mieszkańcy wsi na zebraniu tym wyrazili swój kategoryczny sprzeciw przeciwko budowie tak dużej fermy drobiu ze względu na pogorszenie jakości życia, degradację środowiska oraz niewielką odległość od pobliskiej rzeki Raciążnicy a także fakt że inwestycja planowana jest w Obszarze Chronionego Krajobrazu Równina Raciąńska. Pod protestem podpisało się 47 osób.

W dniu 11.01.2022r., do Wójta Gminy Zawidz wpłynęło pismo Sołtysa wsi Osiek – „Protest”, w którym mieszkańcy wsi Osiek również wyrażają swój kategoryczny sprzeciw przeciwko budowie tak dużej fermy drobiu ze względu na uciążliwości odorowe, zagrożenie dla zdrowia oraz zanieczyszczenie gleby i pobliskich pastwisk dla bydła co znacznie przyczyni się do zaburzenia środowiska naturalnego oraz negatywnie wpłynie na jakość lokalnych dróg. Pod protestem podpisało się 54 osoby.

Organ prowadzący postępowanie działając w myśl art. 77 ust.1 ustawy ooś pismem z dnia 20.01.2022r., znak: OŚ.6220.22.5.2021 wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu oraz do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie a także Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie szesnastu obiektów inwentarskich do chowu brojlara kurzego w obsadzie 4 394,88 DJP zlokalizowanych na dz. o nr ewid. 110, 111/2, 112, 113/2, 113/3 w m. Osiek, gmina Zawidz.

Biorąc pod uwagę, że przedłożony raport ooś, nie zawierał informacji niezbędnych do dokonania oceny przedsięwzięcia pod kątem jego oddziaływania na środowisko, Marszałek Województwa Mazowieckiego zwrócił się pismem z 17 lutego 2022 r., znak: PZ-OP-II.7030.3.3.2022.AG, do Wójta Gminy Zawidz o uzupełnienie dokumentacji. Pismem z 15 marca 2022 r. znak: OŚ.6220.22.11.2021, Wójt Gminy Zawidz, przedłożył uzupełnienie do

raportu ooś. Raport ooś nadal nie zawierał wszystkich niezbędnych informacji, stąd Marszałek Województwa Mazowieckiego ponownie zwrócił się pismem z 6 kwietnia 2022 r., znak: PZ-OP-II.7030.3.3.2022.AG, do Wójta Gminy Zawidz o uzupełnienie dokumentacji. Pismem z 11 maja 2022 r. znak: OŚ.6220.22.14.2021, Wójt Gminy Zawidz, przedłożył uzupełnienie do raportu ooś. Raport ooś w dalszym ciągu nie zawierał wszystkich niezbędnych informacji, stąd Marszałek Województwa Mazowieckiego ponownie zwrócił się pismem z 7 czerwca 2022 r., znak: PZ-OP-II.7030.3.3.2022.AG, do Wójta Gminy Zawidz o uzupełnienie dokumentacji. Pismem z 1 sierpnia 2022 r. znak: OŚ.6220.22.18.2021, Wójt Gminy Zawidz, przedłożył ostateczne uzupełnienie do raportu ooś.

Przedmiotowa inwestycja uzyskała pozytywną opinię Marszałka Województwa Mazowieckiego w Warszawie: PZ-OP-II.7030.3.3.2022.AG z dnia 10.08.2022r.

Przedmiotowa inwestycja uzyskała **negatywną** opinię sanitarną Nr ZNS/13/2022 Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu z dnia 15.09.2022r. (data wpływu 19.09.2022r.).

Z uwagi na braki merytoryczne w przedłożonej dokumentacji, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie pismem z dnia 7 lipca 2022 r., znak:WA.RZŚ.4360.1.15.2022.BW, wezwał Inwestora za pośrednictwem Wójta Gminy Zawidz do ich uzupełnienia. Odpowiedź Inwestora wpłynęła w dniu 2 listopada 2022r. przy piśmie znak: OŚ.6220.22.23.2021. Dodatkowo, w dniu 12 sierpnia 2022 r. do Dyrektora RZGW w Warszawie wpłynęło pisma Wójta Gminy Zawidz z dnia 10 sierpnia 2022 r. znak: OŚ.6220.22.21.2021 przekazujące uzupełnienie raportu ooś na wezwania Marszałka Województwa Mazowieckiego w Warszawie.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie postanowieniem nr WA.RZŚ.4360.1.15.2022.BW.2 z dnia 23.11.2022r., uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił warunki realizacji przedsięwzięcia.

W dniu 04.07.2023r. roku do Wójta Gminy Zawidz wpłynął wniosek Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego z siedzibą ul. Jana Marcina Szancera 9/44, 02-495 Warszawa, o dopuszczenie na prawach strony organizacji ekologicznej Fundacji Grand Agro w postępowaniu administracyjnym, toczącym się w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „Budowa szesnastu obiektów inwentarskich do chowu brojlara kurzego w obsadzie 4 394,88 DJP zlokalizowanych na dz. o nr ewid. 110, 111/2, 112, 113/2, 113/3 w m. Osiek, gmina Zawidz”. Wniosek w imieniu Fundacji został podpisany podpisem elektronicznym przez Prezesa Fundacji Grand Agro – Pana Kazimierza Mroczkowskiego (zwanego dalej „Wnioskodawcą”). Wnioskodawca jako podstawę swojego żądania wskazał art. 44 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) oraz art. 31 § 1 p. 2 ustawy kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.). Wnioskodawca w przedłożonym wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu administracyjnym w przedmiotowej sprawie złożył informację z Krajowego Rejestru Sądowego (Nr KRS: 0000585532) oraz przedłożył statut Stowarzyszenia, z którego wynika, że jednym z celów Fundacji jest czynny udział w postępowaniach, w których wydawane są decyzje dla przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko naturalne i dobrostan lokalnej społeczności zwłaszcza przy występowaniu oddziaływań, dla których brak jest norm ustawowych, jak na przykład odorowość. Na podstawie z art. 31 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.) organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu.

Na podstawie art. 31 § 1 pkt 2 i § 2, art. 142 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.) oraz art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństw w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.) Wójt gminy Zawidz w dniu 05.07.2023r. wydał postanowienie OŚ.6220.22.25.2021, w którym uznaje za stronę postępowania administracyjnego Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego z siedzibą ul. Jana Marcina Szancera 9/44, 02-495 Warszawa, w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „Budowa szesnastu obiektów inwentarskich do chowu brojlera kurzego w obsadzie 4 394,88 DJP zlokalizowanych na dz. o nr ewid. 110, 111/2, 112, 113/2, 113/3 w m. Osiek, gmina Zawidz”.

W toku postępowania prowadzonego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie stwierdzono konieczność uzupełnienia przedłożonego raportu oś. Wójt Gminy Zawidz pismami znak: OŚ.6220.22.5.2021 (daty wpływu do RDOŚ: 17 marca 2022 r., 13 maja 2022 r., 12 sierpnia 2022 r., 2 listopada 2022 r., 3 sierpnia 2023 r., 25 września 2023 r., 27 września 2023 r., 5 października 2023 r., 16 października 2023 r. i 19 października 2023 r.), uzupełnił przedłożoną dokumentację.

Przedmiotowa inwestycja uzyskała pozytywną opinię Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie: postanowienie uzgadniające realizację przedsięwzięcia i określające warunki realizacji przedsięwzięcia WOOS-I.4221.19.2022.ML.7 z dnia 06.11.2023r.

Na podstawie art. 33 ust. 7 w związku z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.) w związku z prowadzonym postępowaniem Wójt Gminy Zawidz obwieszczeniem OŚ 6220.22.35.2021 z dnia 07.11.2023r., podał do publicznej wiadomości informację o możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków w terminie 30 dni.

W wyznaczonym terminie do tut. organu wpłynęły 3 protesty.

- w dniu 24.11.2023r., wpłynęło pismo Sołtysa wsi Osiek – „Protest”, w którym mieszkańcy wsi wyrażają swój sprzeciw przeciwko budowie szesnastu obiektów inwentarskich do chowu brojlera kurzego w obsadzie 4394,88 DJP zlokalizowanych na dz. o nr ewid. 110, 111/2, 112, 113/2, 113/3 w m. Osiek, gmina Zawidz. Pod protestem podpisało się 33 osoby;
- w dniu 06.12.2023r., wpłynęło pismo Sołtysa wsi Budy Milewskie – „Protest”, w którym mieszkańcy wsi ze względu na degradację środowiska wyrażają swój kategoryczny sprzeciw przeciwko budowie szesnastu obiektów inwentarskich do chowu brojlera kurzego w obsadzie 4394,88 DJP zlokalizowanych na dz. o nr ewid. 110, 111/2, 112, 113/2, 113/3 w m. Osiek, gmina Zawidz. Pod protestem podpisało się 25 osób.
- w dniu 08.12.2023r., wpłynęło pismo Sołtysa wsi Stare Budy Osieckie – „Sprzeciw”, w którym mieszkańcy wsi wyrażają swój sprzeciw przeciwko budowie szesnastu obiektów inwentarskich do chowu brojlera kurzego w obsadzie 4394,88 DJP zlokalizowanych na dz. o nr ewid. 110, 111/2, 112, 113/2, 113/3 w m. Osiek, gmina Zawidz. Pod protestem podpisało się 17 osób.

W dniu 03.01.2023r. w Urzędzie Gminy w Zawidzu została zorganizowana rozprawa administracyjna dotycząca przedmiotowego przedsięwzięcia. Na spotkaniu obecni byli zarówno przedstawiciele Urzędu Gminy Zawidz, Inwestora a także mieszkańcy wsi Budy Milewskie, Osiek i Stare Budy Osieckie. W trakcie rozprawy administracyjnej mieszkańcy

wyrazili swój kategoryczny sprzeciw przeciwko budowie tak dużej fermy kurzej, uzasadniając to obawami przed uciążliwością odorową i zanieczyszczeniem środowiska naturalnego, zniszczenie drogi, spadek wartości ich działek oraz zagrożenie dla zdrowia.

Dnia 04.01.2024r., Wójt Gminy Zawidz na podstawie art. 10 Kpa zawiadomił obwieszczeniem strony o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o przysługującym prawie do wypowiedzenia się co do zebranych w toku postępowania dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań, jak również zgłaszania uwag oraz wnoszenia sprzeciwu przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w terminie 7 dni od daty doręczenia obwieszczenia.

W dniu 11.01.2024r., do Wójta Gminy Zawidz wpłynęło pismo Inwestora *AIKAT Sp z o.o., ul. Raciąrska 60, 06-540 Radzanów*, w którym wnosi o wydanie pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie szesnastu obiektów inwentarskich do chowu brojlera kurzego w obsadzie 4 394,88 DJP zlokalizowanych na dz. o nr ewid. 110, 111/2, 112, 113/2, 113/3 w m. Osiek, gmina Zawidz.

Organ I instancji dokonał weryfikacji stanowisk organów współdziałających tj. stanowiska Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu oraz do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie a także Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie

Pozytywne uzgodnienia ze strony RDOŚ w Warszawie oraz DRZGW w Warszawie a także UMWM w Warszawie nie obligują organu do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się tylko w niemożności wydania przez organ prowadzący postępowanie w sprawie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w niedopuszczalności określenia (w decyzji pozytywnej) warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający (por. wyrok NSA z dnia 22 lutego 2017 r., sygn. akt IIOSK 1488/15, opubl.). Zaznaczyć przy tym należy, że dowodem w sprawie jest również opinia sanitarna. Podlega ona ocenie na takich samych zasadach jak inne dowody. Jest to dokument, który wymagany jest obowiązkowo w postępowaniu ocenowym i nie może być przez organ orzekający zignorowany, tylko dlatego, że organ nie jest tą oceną związany. Wymaga to bowiem analizy i uwzględnienia w rozstrzygnięciu.

Treść niniejszej decyzji przygotowana została w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy w sprawie oraz wiedzę własną organu.

Z analizy pozytywnego uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie wynika, że w chwili obecnej w Polsce brak jest możliwości oceny uciążliwości odorowej planowanej inwestycji, gdyż brak jest odpowiednich aktów prawnych regulujących te kwestie. Jednakże przeprowadzona ocena oddziaływania planowanej inwestycji na powietrze wykazała, iż na etapie eksploatacji przedmiotowego przedsięwzięcia, poziomy substancji odoroczynnych takich jak amoniak czy siarkowodór, pochodzących z procesu technologicznego, nie spowodują przekroczenia aktualnie obowiązujących norm w tym zakresie zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87).

Źródłami emisji substancji do powietrza na etapie eksploatacji planowanego przedsięwzięcia będą głównie: systemy wentylacji planowanych budynków inwentarskich i wiat magazynowych oraz ruch pojazdów mechanicznych po terenie inwestycji.

Przeprowadzona w raporcie ooś analiza rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu (w tym analiza oddziaływania skumulowanego) wykazała, że przy zachowaniu warunków określonych przez RDOŚ, dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu zostaną dotrzymane.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, iż planowana inwestycja nie będzie powodowała istotnego oddziaływania na klimat.

W czasie eksploatacji przedmiotowego przedsięwzięcia głównymi źródłami emisji hałasu będą wentylatory szczytowe i kominowe budynków inwentarskich oraz środki transportu poruszające się po terenie inwestycji. Przeprowadzona w raporcie ooś analiza oddziaływania w zakresie emisji hałasu (w tym oddziaływania skumulowanego) wykazała, że przy zachowaniu warunków określonych przez RDOŚ, eksploatacja planowanego przedsięwzięcia nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie.

W przedłożonej dokumentacji omówiono gospodarkę odpadami w trakcie realizacji i funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia oraz odchodami zwierząt na etapie eksploatacji, zgodną z obowiązującymi przepisami prawa. RDOŚ w warszawie ocenia, że gospodarka odpadami prowadzona w ramach przedmiotowej inwestycji nie będzie miała negatywnego wpływu na środowisko.

W celu rozpoznania przyrodniczego terenów planowanej inwestycji wykonano łącznie 8 kontroli w terminach: 18.03.2023 r., 25.04.2023 r., 10.05.2023 r., 24.05.2023 r., 09.06.2023 r., 21.06.2023 r., 09.07.2023 r., 22.08.2023 r. Prowadzono obserwacje o różnym zakresie i charakterze, w tym kontrole nocne (identyfikacja: płazy, sowy, derkacz, chruszcze, ssaki w tym nietoperze), w odmiennych okresach fenologicznej aktywności poszczególnych grup zwierząt i okresach wzrostu roślinności. Badaniami objęto teren planowanej inwestycji oraz grunty przylegające - bufor w zasięgu 100 m. Zastosowano typowe i powszechnie stosowane metody obserwacji i badań, uwzględniając wymogi poszczególnych grup zwierząt oraz skalę przekształceń środowiska na inwentaryzowanych terenach.

Identyfikację zbiorowisk roślinnych oparto o metodę fitytosocjologiczną (Dzwonko 2007), ze szczególnym uwzględnieniem gatunków charakterystycznych i wyróżniających (Matuszkiewicz W. 2001, Matuszkiewicz J. M. 2007).

W zależności od gatunku obserwacje terenowe fauny dotyczyły różnych stadiów życiowych, tropów oraz śladów ich obecności. W przypadku stwierdzenia gatunków zwierząt wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej przewidziano dokonanie oceny stanu ich zachowania z zastosowaniem następujących parametrów: populacja, siedlisko oraz szanse zachowania gatunku, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania za wyznaczenia jako obszary Natura 2000 i stosowanych w pracach monitoringowych wykonywanych przez GIOŚ. Wszystkie istotne obserwacje (np. gatunki chronione) nanoszono na robocze mapy, obejmujące tereny inwestycyjne i bufor 100 m lub wprowadzano bezpośrednio do odbiornika GPS (Garmin), dedykowanych aplikacji mobilnych, jak np. Locus Map Pro. W celu szerszego rozpoznania i charakterystyki fauny i flory przeanalizowano wyniki badań z Państwowego Monitoringu Środowiska i innych ogólnopolskich projektów badawczych dotyczących chronionych przedstawicieli fauny i flory. Prace inwentaryzacyjne ssaków przeprowadzono z zastosowaniem następujących metod: inwentaryzacja śladów bytowania - metoda ta polega na odnajdywaniu nor, gniazd, odchodów, znakowań terenu, miejsc żerowania i noclegowisk; na podstawie znalezionych śladów określano gatunek zwierzęcia; tropienia - metoda oparta na odnajdywaniu tropów zwierząt pozostawionych na ziemi; odszukiwania szczątków zwierząt; obserwacji bezpośrednich, w szczególności o świcie oraz w porze wieczorno-nocnej ze względu na wzmożoną wówczas aktywność zwierząt - metoda polega na rejestracji zaobserwowanych osobników. Do analizy występowania

gatunków nietoperzy przeprowadzono nasłuchy z użyciem detektora rejestrującego aktywność AnaBat SD2 CF Bat Detector. W celu charakterystyki awifauny prowadzono bezpośrednie obserwacje z użyciem lornetek (10x42, 10x50) i lunety (25-50x, 80HD), penetrując teren planowanej inwestycji oraz tereny przyległe w strefie buforowej. Na podstawie obserwacji osobników oraz rejestracji śpiewu określono listę gatunków gniazdujących oraz zalatujących. Podczas kontroli w okresie lęgowym liczenia polegały przede wszystkim na cenzusie i analizie gniazdowania gatunków „kluczowych” (tj. z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, czerwonej listy, rzadkie, nieliczne, wybrane średnioliczne, wodno-błotne, szponiaste i sokołowe). Powierzchnie badawczą w tym przypadku stanowiły tereny planowanych inwestycji wraz z buforem. W okresie pozalęgowym skupiono się również na analizie wykorzystania przestrzeni powietrznej oraz lokalizacji ewentualnych miejsc koncentracji ptaków (żerowiska, noclegowiska, miejsca odpoczynku). Do kwalifikacji gatunków jako lęgowych posłużyły kryteria Polskiego Atlasu Ornitologicznego (Sikora i in. 2007). Szczególną uwagę objęto gatunki z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej potencjalnie występujące w okolicy, m.in. takie jak błotniak stawowy, błotniak łąkowy oraz derkacz. Prowadzono obserwacje/nasłuchy przy odpowiednich warunkach atmosferycznych i optymalnych do diagnostyki terminach kontroli. Ze względu na różną aktywność dobową poszczególnych gatunków płazów i gadów, kontrole prowadzono zarówno w dzień, jak również o zmierzchu i we wczesnych godzinach nocnych. Inwentaryzacji poddane zostały zwierzęta na każdym etapie rozwoju: osobniki dorosłe, młodociane, larwy oraz jaja (skrzek). W trakcie prac terenowych zastosowano następujące metody: obserwacja dorosłych i młodocianych osobników; emisję głosów godowych; poszukiwania jaj i larw; nasłuchiwanie głosów godowych. Przed przystąpieniem do badań terenowych bezkręgowców, ze względu na wiele grup systematycznych zwierząt oraz dużą liczbę gatunków, założono inwentaryzację głównie chronionych gatunków: motyli dziennych, trzmieli, ważek, chrząszczy oraz ślimaków. W celu identyfikacji poszczególnych gatunków założono posłużenie się metodami przeżyciowymi. Gatunki charakterystyczne, łatwiejsze do identyfikacji (np. większość motyli), oznaczano w locie lub spoczywające na roślinach, kwiatach. Obserwacje prowadzono z bliskich odległości, z wykorzystaniem aparatu fotograficznego (funkcja makro lub zoom) a także z wykorzystaniem lornetki.

Grunty orne pokrywają w całości działki o nr ewid. 111/2, 112 i 113/3. W agrocenozach rozwijają się zbiorowiska chwastów polnych towarzyszące uprawom *Lamio-Veronicetum poliatæ*. Stałym jego składnikiem są m.in.: przetaczniki - perski *Veronica persica* i polny *Veronica agrestis*, mleczyk *Sonchus* sp., żóltlica drobnokwiatowa *Galinsoga parviflora*, chwastnica jednostronna *Echinochloa crus-galli*, tasznik pospolity *Capsella bursa-pastoris*, jasnota purpurowa *Lamium purpureum*, gwiazdnica pospolita *Stellaria media* oraz rdest szczyawolistny gruczołowy *Polygonum lapathifolium* L. subsp. *pallidum*. Roślinność szuwarowa porasta niewielką nieckę wypełnioną wodą (północno-zachodnia część działki ew. nr 111/2 oraz dz. ew. 110). Stwierdzono tu szuwały: pałki szerokolistnej *Typhetum latifoliae*, turzycy zaostrej *Caricetum gracilis*, turzycy błotnej *Caricetum acutiformis*, turzycy dziobkowatej *Caricetum rostratae* i mozgi trzcinowatej *Phalaridetum arundinaceae* (porasta również strefę brzegową rzeki oraz rów melioracyjny). Zadrzewienia na działce ew. 113/2 oznaczone na mapie ewidencji gruntów jako las (Ls) są niewielkie pod względem powierzchni. Zadrzewienie w części wschodniej tworzy dąb *Quercus robur*, świerk *Picea abies*, brzoza *Betula pendula* i grab *Carpinus betulus*. Pod względem fitosocjologicznym nawiązuje ono do boru mieszanego *Querco-Pinetum*. Runo tworzą konwalijka dwulistna *Maianthemum bifolium*, borówka czernica *Vaccinium myrtillus*, przetacznik leśny *Veronica officinalis*, zawilec gajowy *Anemone nemorosa*, kosmatka owłosiona *Luzula pilosa*. Zadrzewienie w części zachodniej tworzy głównie sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*. Sztuczne nasadzenie drzew na gliniastym podłożu sprawia, że panują tu odmienne warunki wilgotnościowe. W podszycie występuje dziki bez czarny *Sambucus nigra* a na pniach sosen chmiel zwyczajny *Humulus lupulus*, w runie

dominują jeżyny *Rubus* sp., pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica* i glistnik jaskółcze ziele *Chelidonium majus*. W buforze występuje mozaika pól, łąk i borów sosnowych. Największą powierzchnię tworzą łąki wyczyńcowe. Dominuje tu wyczyniec łąkowy *Alopecurus pratensis*. Z innych gatunków traw występują tu: tomka wonna *Anthoxanthum odoratum*, wiechliny - łąkowa *Poa pratensis* i zwyczajna *P. trivialis*, kostrzewa łąkowa *Festuca pratensis* oraz śmiałek darniowy *Deschampsia caespitosa*. Wśród gatunków roślin zielnych największy udział mają: mniszek *Taraxacum* sp., jaskier rozłogowy *Ranunculus repens*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, koniczyna łąkowa *Trifolium pratense*. Łąki te należą do intensywnie i nisko koszonych, co wpływa na ich zubożenie gatunkowe. Niewielki fragment łąki rdestowej zachował się w północno-zachodniej części buforu. Z gatunków tu rosnących warto wymienić: kniec błotną *Caltha palustris*, niezapominajkę błotną *Myosotis palustris*, dzięgiel leśny *Angelica sylvestris*, jaskier ostry *Ranunculus acris*, firletkę poszarpaną *Lychnis flos-cuculi*. Łąka ta sąsiaduje bezpośrednio z roślinnością szuwarową porastającą niewielką nieckę wypełnioną wodą. Miejsce to porastają szuwały: pałki szerokolistnej *Typhetum latifoliae*, turzycy zaostrej *Caricetum gracilis*, turzycy błotnej *Caricetum acutiformis*, turzycy dziobkowatej *Caricetum rostratae* i mozgi trzcinowatej *Phalaridetum arundinaceae* (porasta również strefę brzegową rzeki oraz rów melioracyjny). W obrębie roślinności wodnej, można wyróżnić zbiorowiska drobnych roślin pleustonowych *Lemno-Spirodeletum*, pływających biernie po powierzchni wody, których komponentami są rzęsa drobna *Lemna minor* oraz spirodela wielokorzeniowa *Spirodela polyrrhiza*. Na obrzeżach niecki od strony południowej i zachodniej występuje wąski (do 10 m) pas zadrzewień olszowych. Gruntom ornym z uprawą zbóż i kukurydzy towarzyszą typowe i rozpowszechnione w kraju zbiorowiska chwastów polnych: maku piaskowego *Papaveretum argemones*, wyki czteronasiennej *Vicietum tetraspermae*, żółtlicy drobnokwiatowej i włośnicy zielonej *Galinsogo-Setarietum* oraz jasnoty i przetacznika lśniącego *Lamio-Veronicetum politae*. Z gatunków towarzyszących rosną tu m.in.: stokłosa żytnia *Bromus secalinus*, czerwiec roczny *Scleranthus annuus*, przetacznik polny *Veronica arvensis*, fiołek polny *Viola arvensis*, wyka wąskolistna *Vicia angustifolia*, skrzyp polny *Equisetum arvense* i szczaw polny *Rumex arvensis*. Ze względu na stosowanie środków chemicznych ochrony roślin ich skład gatunkowy jest zubożały, a najlepiej wykształcone fitocenozy znajdują się na skraju upraw, przy polnych drogach i bardzo wąskich miedzach. Znacznie rzadziej występuje tu wybitnie nitrofilne i ciepłolubne zbiorowisko powoju polnego i perzu właściwego *Convolvulo arvensis-Agropyretum repentis*. Największą powierzchnię użytków zielonych tworzą łąki wyczyńcowe *Alopecurion pratensis*, którym towarzyszą zmiennowilgotne łąki *Angelico-Cirsietum oleracei* z rdestem węzownikiem *Polygonum bistorta* ze związku *Calthion palustris*.

Na terenie inwestycji i w buforze 100 m nie stwierdzono stanowisk gatunków roślin wymienionych w Załącznikach II i IV Dyrektywy Siedliskowej, objętych ochroną prawem krajowym oraz uznanych za zagrożone. Nie stwierdzono także gatunków mszaków objętych ochroną, wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej oraz figurujących na czerwonej liście oraz gatunków grzybów i porostów objętych ochroną oraz figurujących na czerwonych listach.

W czasie prowadzonych prac terenowych stwierdzono 7 gatunków bezkręgowców objętych ochroną częściową: trzmiel kamiennik *Bombus lapidarius*, trzmiel gajowy *Bombus lucorum*, trzmiel ogrodowy *Bombus hortorum*, trzmiel rudy *Bombus pascuorum*, trzmiel ziemny *Bombus terrestris*, mrówka rudnica *Formica rufa*, ślimak winniczek *Helix pomarina*. Stwierdzono chronionych przedstawicieli trzmieli, mrówek oraz mięczaków. Były to gatunki szerokorozpowszechnione, pospolite i niezagrożone.

Na podstawie badań terenowych stwierdzono występowanie 4 gatunków płazów, wszystkie podlegają ochronie częściowej, ponadto żaba jeziorkowa wymieniana jest na Czerwonej liście w kategorii NT - gatunek bliski zagrożenia, niższego ryzyka. Nie stwierdzono

gatunków ściśle chronionych, wymienianych w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej. Nie wykazano stanowisk występowania płazów w granicach terenu planowanej inwestycji, brak także potencjalnych siedlisk. Stanowiska objęły strefę buforową, w tym rzekę Raciążnicę, rowy ze stagnującą wodą i zastoiska zlokalizowane głównie w północnej i północno-zachodniej części badanej powierzchni. Nie wykazano zbiorników wodnych obejmujących cenne, licznie zasiedlane stanowiska rozrodcze. Obszar badań ma przeciętne znaczenie dla lokalnych populacji płazów, dodatkowo ograniczone znacznie ma obszar inwestycyjny pozbawiony siedlisk wodnych. Nie stwierdzono na badanej powierzchni szlaków migracyjnych i tras dyspersyjnych płazów.

Stwierdzono obecność 3 gatunków gadów objętych częściową ochroną. Stwierdzono gatunki liczne i szeroko rozpowszechnione w kraju na pojedynczych stanowiskach, były to jaszczurki - zwinka i żyworodna oraz zaskroniec. Nie stwierdzono gatunków ściśle chronionych, zagrożonych, wymienianych w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej. Wykazane stanowiska były nieliczne i rozproszone na terenie badań.

Na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji stwierdzono łącznie występowanie 59 gatunków ptaków z 13 rzędów, były to: brodzące (1 gat.), blaszkodziobe (1 gat.), jastrzębiowe (3 gat.), sokołowe (1 gat.), grzebiące (2 gat.), żurawiowe (1 gat.), siewkowe (4 gat.), gołębiowe (1 gat.), kukułkowe (1 gat.), jerzykowe (1 gat.), dzioborożcowe (1 gat.), dzięciołowe (3 gat.) i wróblowe (39 gat.). Spośród stwierdzonych gatunków 52 podlegają ochronie ścisłej, 3 ochronie częściowej, a 4 to gatunki łowne. 21 gatunków uznano za lęgowe (wszystkie kategorie lęgowości) (ok. 36 % gat.), 38 gatunków za nielęgowe, w tym 31 zalatujących (52,5 %) i 7 przelotnych (11,9 %). Stwierdzono 6 gatunków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej, 4 gatunki z Czerwonej listy ptaków (Wilk i in. 2020). Nie stwierdzono gatunków z Czerwonej księgi (Głowaciński 2001). Spośród gatunków najcenniejszych (Zał. I Dyr. Ptasiej) za lęgowe na badanym terenie uznano 3 gat., były to: dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, gąsiorek *Lanius collurio* i lerka *Lullula arborea* (tylko gąsiorek w granicach terenu planowanej inwestycji, w strefach ekotonowych części północno-wschodniej i północno-zachodniej). Pozostałe gatunki tzw. „naturowe” - były zalatujące: błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, bocian biały *Ciconia ciconia* i żuraw *Grus grus*. Stanowiska gatunków kluczowych (cenniejszych) związane były głównie z peryferyjnych fragmentami obszaru badań, z siedliskami łąkowymi i leśnymi. Całość zgrupowania charakteryzowały dominujące gatunki pospolite, szeroko rozpowszechnione o stabilnych populacjach i niezagrożone wyginięciem w skali europejskiej, krajowej czy regionalnej. Reprezentowały typowych przedstawicieli awifauny mozaiki krajobrazu rolniczego północnego Mazowsza. Do dominantów okresu wiosennego należały: szpak, kwiczoł, grzywacz i skowronek. W okresie lęgowym w krajobrazie otwartym najliczniej występowały: trznadel, szpak, dymówka, łożówka, a na terenach leśnych: zięba, rudzik, kapturka, pierwiosnek, bogatka i drozdy. Nie stwierdzono istotnych liczebności regularnie użytkowanych tras migracji pokarmowych, rozległych żerowisk i lęgowisk gatunków rzadkich i zagrożonych.

W obszarze inwentaryzacji odnotowano 14 gatunki ssaków, w tym 7 objętych ochroną oraz 7 gatunków łownych. Nietoperze reprezentowały 3 gatunki objęte ochroną ścisłą. Stwierdzono jeden gatunek z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, był to bóbr europejski.

Inwentaryzacja przyrodnicza wykazała znikomą wartość badanych gruntów, nie stwierdzono siedlisk przyrodniczych z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej, stanowisk chronionych czy zagrożonych gatunków flory. Notowano wyłącznie pospolite i szeroko rozpowszechnione w kraju i regionie gatunki zwierząt, niezagrożone. Znaczna część stwierdzeń obejmowała grunty strefy buforowej, teren planowanej inwestycji nie wyróżnia się na tle innych sąsiadujących gruntów obejmujących mozaikę krajobrazu rolniczego północnego Mazowsza.

Biorąc powyższe pod uwagę, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie

stwierdza, że realizacja inwestycji przy uwzględnieniu założeń raportu oś oraz wskazanych w uzgodnieniu warunków nie spowoduje naruszenia zakazów obowiązujących w ww. formie ochrony przyrody. Przedsięwzięcie nie będzie ingerować w siedliska naturalne i półnaturalne mogące stanowić chronione siedliska przyrodnicze i siedliska gatunków objętych dyrektywami - ptasią i siedliskową. Biorąc zatem pod uwagę charakterystykę przedsięwzięcia, w opinii tutejszego organu, realizacja i funkcjonowanie planowanego zamierzenia nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na cele i przedmioty ochrony oraz integralność ww. obszaru Natura 2000, a tym samym na spójność Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000. Inwestycja nie przyczyni się do zmniejszenia różnorodności biologicznej terenu. Wykopy i wszelkie prace ziemne mogą stanowić pułapki dla gryzoni, gadów, płazów, występujące na terenie objętym inwestycją oraz w jej okolicy. Teren inwestycji stanowi agrocenozę o zróżnicowaniu biologicznym, która siedliskowo odpowiada tylko, niektórym gatunkom związanym z krajobrazem rolniczym. Przedmiotowa budowa na gruntach porolnych może zawłaszczyć siedlisko gatunków objętych ochroną. Dlatego, aby zapobiec ewentualnym szkodom w sentencji postanowienia nałożono warunek prowadzenia prac przygotowawczych poza sezonem lęgowym.

Ze względu na charakter planowanego przedsięwzięcia, a także jego lokalizację, nie stwierdzono możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, że na terenie planowanego przedsięwzięcia i w jego otoczeniu nie występują zabytki chronione na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie prowadząc postępowanie nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy oś, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

- 1) posiadane na etapie wydawania postanowienia dane na temat planowanego przedsięwzięcia i elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływanie na środowisko i ustalić warunki jego realizacji;
- 2) ze względu na rodzaj i charakterystykę planowanego przedsięwzięcia oraz powiązania z innymi przedsięwzięciami nie stwierdzono obecnie możliwości ponadnormatywnego kumulowania się oddziaływań tego przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami zlokalizowanymi poza terenem inwestycyjnym;
- 3) nie stwierdzono możliwości negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk, lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

Mając na uwadze powyższe Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie stwierdził, że planowane przedsięwzięcie nie będzie w sposób znaczący negatywnie oddziaływać na środowisko i określił następujące warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia:

1. teren przedsięwzięcia należy ogrodzić za pomocą słupów stalowych (wbijanych w grunt) i siatki stalowej, umocowanej do tych słupów; do budowy ogrodzenia należy użyć siatki o wysokości do 2,0 m pozostawiając wolną przestrzeń pomiędzy siatką a ziemią wynoszącą co najmniej 15 cm dla zapewnienia swobodnej migracji drobnych ssaków, płazów i gadów;
2. wszelkie otwory w drzwiach i ścianach pomieszczeń obiektów budowlanych, w tym przede wszystkim otwory wentylacyjne, należy zasłonić siatką o oczkach maksymalnie 1 cm średnicy;
3. bezpośrednio przed podjęciem prac związanych z realizacją inwestycji należy dokonać

- kontroli terenu pod kątem występowania gatunków objętych ochroną i ich siedlisk oraz analizy przepisów z zakresu ochrony gatunkowej; analiza winna być prowadzona również w kontekście możliwości uzyskania decyzji zezwalającej na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do ww. formy ochrony przyrody;
4. prace budowlane należy rozpocząć poza okresem lęgowym ptaków (tj. z wyłączeniem okresu od 1 marca do 15 września) lub w tym okresie pod nadzorem ornitologicznym, po wcześniejszej opinii ornitologicznej o braku lęgów;
 5. podczas prowadzenia prac należy zabezpieczyć wykopy w sposób uniemożliwiający wpadanie do nich zwierząt (wygrodzenia, przykrycia);
 6. przed podjęciem prac związanych z realizacją inwestycji oraz w trakcie wykonywania prac ziemnych (wykopy) teren przedsięwzięcia należy kontrolować przy udziale nadzoru przyrodniczego pod kątem obecności zwierząt (małe ssaki, płazy itp.) i w razie ich stwierdzenia umożliwić im wydostanie się poza granice terenu objętego pracami lub dokonać ich przeniesienia; w przypadku konieczności przeniesienia gatunków zwierząt podlegających ochronie, działania należy wykonywać z uwzględnieniem przepisów odrębnych;
 7. prace budowlane wykonywać przy użyciu sprawnego technicznie sprzętu, eksploatowanego i konserwowanego w sposób prawidłowy, który zapewni zabezpieczenie środowiska gruntowo- wodnego przed wyciekami płynów technicznych i paliw;
 8. prace budowlane prowadzić bez konieczności odwadniania wykopów;
 9. teren inwestycji na etapie realizacji wyposażać w środki (sorbenty) do neutralizacji rozlanych substancji ropopochodnych; w przypadku awaryjnego wycieku ww. substancji, zanieczyszczenie niezwłocznie usunąć, a zużyte środki do neutralizacji substancji ropopochodnych przekazać uprawnionym odbiorcom;
 10. na etapie realizacji inwestycji ścieki bytowe odprowadzać do szczelnych zbiorników bezodpływowych przewoźnych toalet; ww. zbiorniki systematycznie opróżniać (nie dopuścić do ich przepełnienia) przez uprawnione do tego celu podmioty, a ich zawartość wywozić do oczyszczalni ścieków;
 11. zaplecze budowlane oraz miejsca postoju maszyn na etapie realizacji inwestycji zlokalizować na terenie uszczelnionym i zabezpieczonym przed potencjalnym zanieczyszczeniem środowiska gruntowo-wodnego substancjami ropopochodnymi;
 12. na etapie eksploatacji przedsięwzięcia wodę na cele bytowe, technologiczne i ppoż. realizować z ujęcia własnego, w ramach zatwierdzonych zasobów eksploatacyjnych; opomiarować zużycie wody;
 13. zastosować system pojenia zwierząt minimalizujący zużycie wody;
 14. na etapie eksploatacji inwestycji ścieki bytowe odprowadzać do szczelnych, planowanych zbiorników bezodpływowych; ww. zbiorniki systematycznie opróżniać (nie dopuścić do ich przepełnienia), a ich zawartość wywozić do oczyszczalni ścieków;
 15. na etapie eksploatacji inwestycji ścieki technologiczne (m.in. z mycia i dezynfekcji hal inwentarskich, odcieki z miejsc magazynowania nawozów) odprowadzać do szczelnych, planowanych zbiorników bezodpływowych; ww. zbiorniki systematycznie opróżniać (nie dopuścić do ich przepełnienia), a ich zawartość wywozić do oczyszczalni ścieków;
 16. na etapie eksploatacji inwestycji ścieki z płukania filtrów odprowadzać do szczelnego zbiornika bezodpływowego; ww. zbiornik systematycznie opróżniać (nie dopuścić do jego przepełnienia), a jego zawartość wywozić do oczyszczalni ścieków;
 17. wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych oraz powierzchni dachów odprowadzać powierzchniowo na własny teren nieutwardzony, w sposób niepowodujący zalewania terenów sąsiednich oraz niezmieniający stanu wody na gruncie, w szczególności kierunku i natężenia odpływu wód opadowych ze szkodą dla gruntów sąsiednich bądź zastosować urządzenia retencjonujące wody opadowe i roztopowe;

18. system wodno-ściekowy regularnie i terminowo poddawać próbom szczelności i konserwacjom; wszelkie wykryte nieszczelności bądź awarie niezwłocznie usuwać;
19. zwierzęta padłe i z konieczności ubite, do czasu ich wywozu z terenu przedsięwzięcia, przechowywać w warunkach minimalizujących uciążliwość odorową i zagrożenie chorobotwórcze;
20. zapewnić skuteczne i systematyczne czyszczenie kurników, a także systematyczny wywóz zwierząt padłych;
21. odpowietrzniki silosów zaopatrzyć w worki odpylające;
22. transport obornika do miejsc przeznaczenia prowadzić przystosowanymi do tego celu środkami transportu w sposób w jak największym stopniu ograniczający uciążliwość odorową oraz wtórne pylenie (np. skrzynie ładunkowe pojazdów przykrywać plandekami);
23. stosować preparat dodawany do ściółki powodujący redukcję emisji amoniaku o min. 50%;
24. w ciągu roku przeprowadzać maksymalnie 6 pełnych cykli produkcyjnych;
25. stosować ubiórkę w 29 dniu chowu redukując obsadę kurników: do maksymalnie 44636szt. brojlerów kurzych w każdym;
26. w każdym budynku inwentarskim użytkować jednocześnie maksymalnie 16 wentylatorów kominowych i 6 wentylatorów ściennych szczytowych;
27. system chłodzący Pad cooling użytkować wyłącznie przy wyłączonej wentylacji kominowej;
28. wentylatory ścienne szczytowe użytkować wyłącznie w godzinach od 6.00 do 22.00;
29. ruch pojazdów po terenie inwestycji związany z obsługą przedmiotowego przedsięwzięcia, za wyjątkiem transportu zwierząt, prowadzić wyłącznie w godzinach od 6.00 do 22.00;
30. wywóz obornika realizować wyłącznie przy wyłączonej wentylacji mechanicznej we wszystkich budynkach inwentarskich.

Ponadto Inwestor został zobowiązany do następujących czynności:

1. zaprojektowanie 16 budynków inwentarskich - kurników K1-K16, w systemie chowu ściółkowego, o maksymalnej obsadzie 68 670 szt. brojlerów kurzych każdy;
2. zainstalowanie, w każdym planowanym kurniku K1-K16, maksymalnie:
 - 16 wentylatorów kominowych o maksymalnej wydajności 12245 m³/h każdy i o poziomie mocy akustycznej nie większym niż 78,4 dB każdy, z odprowadzaniem zanieczyszczeń 16 emitorami pionowymi, otwartymi o minimalnej wysokości 9,15 m i maksymalnej średnicy 0,63 m każdy;
 - 16 wentylatorów ściennych, szczytowych o maksymalnej wydajności maksymalnej 49000 m³/h każdy i o poziomie mocy akustycznej nie większym niż 89 dB każdy, z odprowadzeniem zanieczyszczeń 16 emitorami poziomymi o minimalnej wysokości: 1,85 m - 12 sztuk, 3,45 m - 4 sztuki;
 - 8 nagrzewnic gazowych o mocy do 70 kW każda;
 - po 2 wentylatory, na potrzeby realizacji systemu chłodzenia Pad cooling, o poziomie mocy akustycznej nie większym niż 67 dB każdy;
3. zaprojektowanie 2 wiat do magazynowania obornika o maksymalnej powierzchni użytkowej do 612 m² każda;
4. posadowienie maksymalnie 16 silosów paszowych o maksymalnej pojemności 31,1 Mg każdy;
5. posadowienie maksymalnie 32 butli na gaz płynny o maksymalnej pojemności 6,4 m³ każda;
6. zaprojektowanie nachylenia powierzchni utwardzonych w sposób gwarantujący zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych z terenów utwardzonych na powierzchni biologicznie czynnej działki; zachować wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej minimum 30 % bądź zastosować urządzenia retencjonujące wody opadowe i

roztopowe.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie prowadząc postępowanie nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś.

Z analizy opinii negatywnej Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu wynika, że planowana inwestycja może powodować uciążliwości w postaci nieprzyjemnego zapachu, a kierując się zasadą przezorności stanowiącej zasadę prawa unijnego, te negatywne skutki traktujemy jak pewność ich występowania. Raport stanowiący dowód w ocenie nie zawiera procedur dotyczących eliminacji uciążliwości zapachowych i hałasu dla mieszkańców najbliższej usytuowanych, a prawna ochrona zdrowia i życia są wartościami nadrzędnymi.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu stwierdza, że wobec braku ustawy odorowej w sporządzonym raporcie podano jedynie przybliżone i szacunkowe dane oddziaływania substancji zapachowych na powietrze w rejonie lokalizacji 16 budynków inwentarskich. Inwestor nie jest zatem w stanie wykluczyć z całą pewnością oddziaływania odorów na środowisko. W opracowaniu przedstawionym w raporcie mimo, że spełniają ogólne normy stężeń nie chronią przed uciążliwością zapachową.

Zasada zrównoważonego rozwoju służy do rozwiązywania konfliktów między wartościami konkurującymi ze sobą, przy czym jedną z tych wartości jest ochrona środowiska i jego ochrona, a drugą wolność gospodarcza oparta na własności prywatnej, o której mowa w art. 20 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski, z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. nr 78, poz. 483) Społeczna gospodarka rynkowa oparta na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności dialogu i współpracy partnerów społecznych stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej.

Zrównoważony rozwój jest zasadą ujętą w Konstytucji RP i Traktatach UE, jego istotą jest powiązanie szybkiego rozwoju życia i zdrowia ludzi z poprawą stanu środowiska, w związku z czym zasada ta nakazuje równorzędne traktowanie racji społecznych i ekonomicznych. Po zrealizowaniu planowanego przedsięwzięcia w pobliżu występowania znacznej ilości rozproszonych zabudowań zagrodowo-mieszkalnych, najbliższa zabudowa 228,32 m mimo braku regulacji prawnych określających wartości odniesienia substancji zapachowo - odorowych może oddziaływać negatywnie na zdrowie ludzi i ochronę przyrody zagrażając w sposób bezpośredni mieszkańcom m. Osiek, gm. Zawidz.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu stwierdza, że przedmiotowy raport pozornie spełnia wymogi formalne - tj. zawiera elementy wymienione w art. 66 uooś, ale pod względem treści są one niewystarczające do ustalenia wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia. W raporcie nie przedstawiono jednoznacznie wpływu przedsięwzięcia na zdrowie ludzi i środowisko w aspekcie zagrożenia odorami. W ocenie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu prowadzony na dużą skalę chów zwierząt nie jest obojętny dla jakości i warunków życia ludzi mieszkających w pobliżu budynków inwentarskich. Dzieje się tak głównie za sprawą uciążliwych odorów oraz zanieczyszczeń wód powierzchniowych i gruntowych w wyniku nawożenia gleby. W tej sprawie należy mieć zaś na uwadze przede wszystkim bliską odległość zabudowań mieszkalnych.

Zasada przezorności zobowiązuje, aby każdy kto planuje, wyraża zgodę lub podejmuje działalność, której negatywnie oddziaływanie na środowisko nie jest w pełni rozpoznane ze względu na brak regulacji prawnych, niedostatki wiedzy, deficyt informacji, brak pełnych danych statystycznych, niemożliwość wykonania analiz, symulacji, rozbieżności stanowisk, zwłaszcza stanowisk ekspertów, kierując się przezornością, podjął wszelkie możliwe środki zapobiegawcze. Praktycznym wymiarem zastosowania tej zasady może być odmowa

wyrażenia zgody na realizację przedsięwzięcia, którego skutki są niepewne, niejasne wątpliwe czy ryzykowne.

W ocenie PPIS w Sierpcu przedstawiony przez Inwestora raport oś nie może być podstawą do ustalenia środowiskowych uwarunkowań. Tym samym nie może być uznany za dowód w sprawie, że planowana inwestycja nie stwarza potencjalnych zagrożeń dla środowiska oraz zdrowia ludzi. Kontrolowany w sprawie raport nie obejmuje analizy emisji wszystkich gazów do powietrza, które zidentyfikowano jako emitowane z kurników. Wskazać należy, że objęte analizą gazy mimo, że spełniają ogólne normy stężeń nie chronią mieszkańców przed uciążliwością zapachową. Podczas eksploatacji omawianej instalacji należy się liczyć z możliwością uwalniania uciążliwych odorów, które będą także związane z cyklicznym czyszczeniem budynków inwentarskich, gromadzeniem i przechowywaniem, a także transportem pomiotu kurzego.

Amoniak jest najbardziej uciążliwym dla środowiska naturalnego gazem produkowanym przez kurniki i nie tylko, które wytwarzają również dwumetyloaminę, dwutlenek węgla, a także ketony i inne związki o charakterze odoru. Przebywanie przez dłuższy czas w strefie uciążliwej, powoduje niekorzystny wpływ na zdrowie ludzi np.: ból głowy, złe samopoczucie, podrażnienie, poddenerwowanie, alergię, dolegliwości ze strony układu oddechowego, a nawet może prowadzić do stanów depresyjnych. W badaniach naukowych stwierdzono, że długotrwałe przebywanie w takich warunkach może powodować uspienie funkcji neurologicznych oraz wystąpienie alergicznego zapalenia pęcherzyków płucnych, a nawet prowadzić do astmy.

Biorąc pod uwagę brak odpowiedniej ilości arealu do zagospodarowania nawozu naturalnego we własnym zakresie, sąsiedztwo projektowanych budynków inwentarskich od budynków mieszkalnych w zabudowie zagrodowej, możliwość negatywnego oddziaływania na zdrowie ludzi i warunki środowiska, stąd Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu wydał negatywną opinię sanitarną.

Z analizy pozytywnej opinii Marszałka Województwa Mazowieckiego w Warszawie wynika, że zaopiniował realizację przedmiotowego przedsięwzięcia z uwagi na wykazanie w dokumentacji, że instalacja:

1. będzie spełniała wymogi najlepszych dostępnych technik i technologii na etapie eksploatacji – w zakresie emisji do powietrza, emisji hałasu, gospodarki odpadami, gospodarki wodno – ściekowej oraz wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. *w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach unii europejskiej* (Dz. U. Nr 56, poz. 344, z późn. zm.);
1. nie będzie oddziaływać ponadnormatywnie poza granice działki właściciela;
2. nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza i na wody regionu wodnego, a tym samym nie będzie miała negatywnego wpływu na JCWP i JCWPd.
3. na etapie eksploatacji instalacji przy zachowaniu warunków rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu przedstawionych w dokumentacji, dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu, w tym również substancji odoroczynnych (amoniak, siarkowodór) pochodzących z procesu technologicznego nie spowodują przekroczenia aktualnie obowiązujących norm.

Marszałek Województwa Mazowieckiego w Warszawie zaopiniował pozytywnie planowane przedsięwzięcie w zakresie kryteriów dotyczących pozwoleń zintegrowanych pod warunkiem spełniania na etapie eksploatacji przedsięwzięcia:

- 1) wymagań konkluzji BAT dla intensywnego chowu drobiu, określonych w Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, w tym opracowania planu zarządzania odorami na etapie występowania z wnioskiem o wydanie pozwolenia zintegrowanego, w przypadku wystąpienia konfliktów społecznych.
- 2) wymagań rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 56 poz. 344, z późn. zm.).
- 3) wymagań technicznych i organizacyjnych dotyczących planowanych obiektów, w szczególności:
 1. 16 obiektów inwentarskich, o obsadzie 68 670 szt./cykl każdy, o powierzchni około 3 402 m² każdy, w tym każdy o powierzchni około 3 270 m² przeznaczonej dla zwierząt;
 2. zainstalowanie w każdym z planowanych kurników maksymalnie:
 - a) 16 szt. wentylatorów dachowych o maksymalnej wydajności 12 245 m³/h każdy oraz o poziomie mocy akustycznej nie większym niż 78,4 dB każdy, z odprowadzaniem zanieczyszczeń emitorami pionowymi, otwartymi o minimalnej wysokości $h = 9,15$ m i maksymalnej średnicy $d = 0,63$ m każdy,
 - b) 12 szt. wentylatorów szczytowych o maksymalnej wydajności 49 000 m³/h każdy oraz o poziomie mocy akustycznej nie większym niż 89 dB każdy, z odprowadzaniem zanieczyszczeń emitorami poziomymi, bocznymi o minimalnej wysokości $h = 1,85$ m i powierzchni wylotu $F = 1,38 \times 1,38$ m każdy;
 - c) 4 szt. wentylatorów szczytowych o maksymalnej wydajności 49 000 m³/h każdy oraz o poziomie mocy akustycznej nie większym niż 89 dB każdy, z odprowadzaniem zanieczyszczeń emitorami poziomymi, bocznymi o minimalnej wysokości $h = 3,45$ m i powierzchni wylotu $F = 1,38 \times 1,38$ m każdy;
 - d) 16 szt. płyt fundamentowych pod silosy paszowe o powierzchni około 16,00 m² każda;
 - e) 16 szt. silosów paszowych po jednym zlokalizowanym przy każdym obiekcie inwentarskim o pojemności około 31,10 Mg każdy;
 - f) 2 budynki socjalno-magazynowe o powierzchni zabudowy około 240 m² każdy oraz powierzchni użytkowej netto około 196 m² każdy;
 - g) 2 szt. wiat składowych o powierzchni zabudowy około 637 m² każdy, powierzchni użytkowej około 612 m² przeznaczone do czasowego magazynowania nawozu;
 - h) budynek z konfiskatorem sztuk padłych o powierzchni zabudowy około 76 m², powierzchni użytkowej około 70 m²;
 - i) 8 szt. płyt fundamentowych przeznaczonych do posadowienia na nich zbiorników na gaz o powierzchni około 60 m² każda;
 - j) 8 stacji gazowych, składających się z 4 butli każda, o pojemności butli wynoszącej około 6,4 m³ każda,
 - k) szczelne, podziemne, bezodpływowe zbiorniki na ścieki:
 - typu Z1 – 8 szt., każdy o powierzchni zabudowy około 7,20 m² oraz pojemności około 12,00m³,
 - typu Z2 – 2 szt., każdy o powierzchni zabudowy około 7,20 m² oraz pojemności około 12,00m³,
 - typu Z3 – 3 szt., każdy o powierzchni zabudowy około 6,48 m² oraz pojemności około 8,25m³;
 - l) 2 studnie głębinowe o wydajności około 10 – 15 m³/h każda;

- m) system nawilżania i chłodzenia Pad cooling;
- n) zbiornik wód popłucznych z SUW o powierzchni zabudowy około 300,00 m² oraz pojemności około 300,00 m³.
- o) stosowanie preparatów ograniczających emisję amoniaku na poziomie min. 50%;
- p) ponadto ferma będzie wyposażona w:
 - 2 agregaty prądotwórcze o mocy około 576 kW każdy (moc prądowa 528 kV) oraz mocy akustycznej 128,4 dB;
 - 8 szt. nagrzewnice zasilanych gazem płynnym propan butan w każdym budynku, o mocy około 70 kW każda.
 - stanowiska do pomiarów wielkości emisji w zakresie gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza;
- 4) wymagań dotyczących ochrony środowiska nieobjętych konkluzjami BAT:
 1. prowadzenia działań mających na celu zapobieganie powstawaniu odpadów,
 2. nie mieszania odpadów niebezpiecznych różnych rodzajów oraz odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne,
 3. zapewnienia zagospodarowania wytwarzanych odpadów zgodnie z hierarchią określoną w ustawie o odpadach,
 4. przekazywania odpadów wyłącznie uprawnionym podmiotom posiadającym wymagane prawem decyzje administracyjne w zakresie gospodarowania odpadami lub osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami, które wykorzystują odpady na potrzeby własne zgodnie z obowiązującymi przepisami,
 5. prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji wytwarzanych odpadów z zastosowaniem karty ewidencji odpadów oraz karty przekazania odpadów,
 6. zapewnienia bezpiecznego dla środowiska i zdrowia ludzi magazynowania odpadów, z zachowaniem następujących zasad:
 - a) odpady mogą być magazynowane wyłącznie na terenie, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny,
 - b) miejsca magazynowania odpadów winny być oznakowane i zabezpieczone przed dostępem osób postronnych i zwierząt,
 - c) sposób magazynowania odpadów powinien uwzględniać właściwości fizyczne i chemiczne odpadów,
 - d) odpady, z wyjątkiem odpadów przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeśli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych, nie dłużej jednak niż przez okres 1 roku; okresy magazynowania odpadów są liczone łącznie dla wszystkich kolejnych posiadaczy tych odpadów,
 - e) odpady przeznaczone do składowania mogą być magazynowane jedynie w celu zebrania odpowiedniej ilości tych odpadów do transportu na składowisko odpadów, nie dłużej jednak niż przez okres 1 roku,
 7. odprowadzania wód opadowych i roztopowych z powierzchni dachowych na własne tereny zielone biologicznie czynne, w sposób niepowodujący zalewania terenów sąsiednich oraz niezmieniający stanu wody na gruncie, w szczególności kierunku odpływu wód opadowych,
 8. po zakończeniu każdego cyklu chowu przekazywania pomiotu bezpośrednio jako odpad do zagospodarowania przez uprawnione podmioty,
 9. zastosowania automatycznego oraz wysokowydajnego systemu pojenia i zadawania paszy;
 10. prowadzenia w sposób hermetyczny procesu załadunku paszy z paszowozów.

Dodatkowo Marszałek Województwa Mazowieckiego w Warszawie, jako organ właściwy

do wydania pozwolenia zintegrowanego dla przedmiotowej instalacji, przypomina o uwzględnieniu w dalszych pracach projektowych/wykonawczych usytuowania stanowisk do pomiaru wielkości emisji w zakresie gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza. Powyższy obowiązek wynika z art. 221 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 208 ust. 1 ustawy Poś. Ponadto zgodnie z art. 147 ust. 4 ww. ustawy prowadzący instalację nowo zbudowaną lub zmienioną w istotny sposób, z której emisja wymaga pozwolenia, jest obowiązany do przeprowadzenia wstępnych pomiarów wielkości emisji z tej instalacji. Ponadto mając na uwadze konkluzje BAT i możliwość wystąpienia konfliktów społecznych należy mieć na uwadze potrzebę opracowania planu zarządzania odorami na etapie występowania z wnioskiem o pozwolenie zintegrowane dla przedmiotowej instalacji.

Z analizy pozytywnego uzgodnienia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie wynika, że planowane przedsięwzięcie znajduje się w granicach obszaru jednolitej części wód powierzchniowych (zwanego dalej JCWP) o kodzie PLRW2000232687232 i nazwie „Raciążnica od źródeł do dopływu z Niedroża Starego, z dopływem z Niedroża Starego”, w regionie wodnym Środkowej Wisły. Ww. obszar JCWP jest naturalną częścią wód, niemonitorowaną, użytkowaną rolniczo (z presją nierozpoznaną), dla której stan ogólny określono jako zły, wynikający ze stanu ekologicznego poniżej dobrego. Dla ww. obszaru JCWP wyznaczono derogację terminu osiągnięcia celów środowiskowych, jakimi są dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny, do roku 2021, na podstawie art. 4 ust. 4 tiret 1 i tiret 2 Ramowej Dyrektywy Wodnej, tj. Dyrektywy 2000/60/WE (zwanej dalej RDW), którą uzasadniono brakiem możliwości technicznych oraz dysproporcjonalnymi kosztami. Poniżej przedstawiono uzasadnienie derogacji, jakie przedstawiono w obowiązującym Planie gospodarowania wodami dorzecza Wisły: „Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z prowadzonymi w latach 2014-2015 badaniami monitoringowymi możliwe będzie w roku 2016 przeprowadzenie oceny rzeczywistego stanu i zagrożenia JCWP. W przypadku potwierdzenia złego stanu wprowadzone zostanie działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie niezbędnych działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności.”

Badania monitoringowe przeprowadzone w 2018-19 wykazały umiarkowany stan ekologiczny JCWP. Przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się w obszarze jednolitej części wód podziemnych (zwanej dalej JCWPd) oznaczonej kodem PLGW200049. Dla ww. obszaru JCWPd stan chemiczny oraz ilościowy określono jako dobry, a osiągnięcie celów środowiskowych uznano za niezagrożone.

Teren planowany pod inwestycję położony jest w obrębie głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 215 Subniecka Warszawska (zbiornik nieudokumentowany). Powyższe należy mieć na uwadze przy projektowaniu przedsięwzięcia, w szczególności osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego przez JCWP, wykazujących aktualnie zły stan ogólny, jak również nie pogarszanie jakości wód podziemnych wykorzystywanych do spożycia. W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego, a także wód powierzchniowych i podziemnych przed potencjalnym zanieczyszczeniem, w sentencji postanowienia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie wprowadzono warunki dotyczące eksploatacji lub użytkowania. Na etapie realizacji przedsięwzięcia stosowany będzie sprawny technicznie sprzęt i urządzenia. Miejsce parkowania, napraw oraz tankowania maszyn budowlanych zostanie utwardzone i zabezpieczone przed zanieczyszczeniem środowiska gruntowo-wodnego. Teren zaplecza budowy zostanie wyposażony w sorbenty substancji ropopochodnych do usuwania ewentualnych wycieków płynów eksploatacyjnych z maszyn budowlanych.

Materiały i surowce składowane będą w sposób uniemożliwiający przedostanie się zanieczyszczeń do gruntu i wód. Ww. warunki pozwolą zabezpieczyć środowisko gruntowo-wodne przed potencjalnym zanieczyszczeniem substancjami szczególnie szkodliwymi dla wód, w tym substancjami ropopochodnymi.

Analiza map topograficznych wykazała, że wody gruntowe występują na głębokości około 3,0 do 3,5 m. p. p. t. Inwestor przewiduje wykonanie fundamentów na głębokość minimum 1,2 metra więc że maksymalna głębokość prowadzenia prac wyniesie około 2,0-2,5 m p.p.t. Wobec czego prawdopodobnie nie zajdzie konieczność odwadniania wykopów budowlanych. Przyjęta technologia wykopów i ich głębokość nie spowoduje zakłócenia przepływu wód podziemnych. Ponadto podczas wznoszenia konstrukcji, nie będzie wymagane stosowanie preparatów chemicznych lub biologicznych, których wyciek mógłby stanowić zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego. Jednak w przypadku wystąpienia konieczności wykonywania odwodnień wykopów, Inwestor uzyska stosowne pozwolenie wodnoprawne. Nałożono zatem warunek, aby w przypadku stwierdzenia obecności wód gruntowych w obrębie wykopów, ewentualne prace odwodnieniowe przeprowadzić bez konieczności trwałego obniżania poziomu wód gruntowych oraz do minimum ograniczyć czas odwadniania wykopu, a wpływ ww. prac tylko do terenu działki inwestycyjnej. Wody z ewentualnego odwodnienia należy zagospodarować zgodnie z warunkami uzyskanej zgody wodnoprawnej. Ponadto, prace ziemne prowadzone będą w sposób nie naruszający stosunków gruntowo-wodnych. Zdjęta wierzchnia warstwa ziemi (odkład) składowana będzie poza obszarami, na których znajdują się ciekły wodne, poza terenem zagrożonym powodzią, a także poza obszarami kierunku spływu wód powierzchniowych do ujęć wód podziemnych. Odkład wykorzystany zostanie w obrębie terenu inwestycyjnego, a jego nadmiar przekazany będzie uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania.

Podczas realizacji przedsięwzięcia ścieki bytowe zbierane będą w szczelnych zbiornikach przenośnych toalet skąd będą odbierane przez wyspecjalizowane firmy asenizacyjne i przekazywane na oczyszczalnię ścieków.

Powstające na etapie realizacji przedsięwzięcia niezanieczyszczone wody opadowe i roztopowe odprowadzane będą do gruntu, w sposób niepowodujący zalewania terenów sąsiednich oraz niezmieniający stanu wody na gruncie, w szczególności kierunku i natężenia odpływu ww. wód ze szkodą dla gruntów sąsiednich. Inwestycja będzie wyposażona w materiały sorpcyjne umożliwiające usunięcie ewentualnych wycieków paliw lub innych zanieczyszczeń.

Powstające na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia odpady magazynowane będą w sposób selektywny, a następnie będą sukcesywnie przekazywane do odbioru podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami.

Na etapie realizacji inwestycji woda dowożona będzie beczkowozami. Pobór wód na etapie eksploatacji przedsięwzięcia prowadzony będzie z planowanego ujęcia własnego, dwóch studni głębinowych, o wydajności maksymalnej urządzenia służącego do poboru wód podziemnych nieprzekraczającego 15 m³/h, przy zasięgu leja depresji ok. 120 m. Pobór wód podziemnych prowadzony będzie z czwartorzędowej warstwy wodonośnej, w ramach zatwierdzonych zasobów dyspozycyjnych i eksploatacyjnych ww. ujęcia, a także na warunkach uzyskanych w pozwoleniu wodnoprawnym. Dodatkowo, prowadzony będzie rejestr zużycia wody oraz zastosowane zostaną urządzenia minimalizujące jej zużycie.

Pobór wód na potrzeby pojenia obliczony zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. z 2002 r., Nr 8, poz. 70) wyniesie ok. 138 tys m³/rok. Inwestor szacuje jednak, że po zastosowaniu się do wytycznych BAT ilość ta znacznie spadnie, prawdopodobnie do około 46 146 m³/rok oraz 123 m³/dobę. Ponadto Inwestor szacuje że rocznie na cele socjalno-bytowe zużyje około 82 m³, na cele czyszczenia obiektów 627 m³, na cele chłodzenia w dni upalne

około 14 776 m³ i czyszczenie filtrów po uzdatnianiu około 2000 m³. Łącznie utrzymanie fermy przy 6 cyklach w ciągu roku będzie generować zapotrzebowanie na wodę w ilości około 48 856 m³ rocznie.

Powstające na etapie eksploatacji przedsięwzięcia ścieki bytowe gromadzone będą w dwóch zbiornikach o pojemności 12 m³ każdy, a następnie wozami asenizacyjnymi przewożone będą do oczyszczalni ścieków. Przed dezynfekcją nastąpi usunięcie obornika, a następnie kurniki będą czyszczone myjką wysokociśnieniową przy użyciu niewielkiej ilości wody. Ścieki przemysłowe będą powstawały w niewielkiej ilości ponieważ woda w dużej części ulegnie odparowaniu ale pozostałość zostanie skierowana do 8 szczelnych zbiorników, których zawartość będzie wywożona sukcesywnie do oczyszczalni ścieków. Ścieki ze stacji uzdatniania wody pobranej z własnego ujęcia również będą wywożone do oczyszczalni.

Powstające na etapie eksploatacji przedsięwzięcia wody opadowe i roztopowe odprowadzane będą do gruntu, w sposób niepowodujący zalewania terenów sąsiednich oraz niezmieniający stanu wody na gruncie, w szczególności kierunku i natężenia odpływu ww. wód ze szkodą dla gruntów sąsiednich. Ich jakość nie będzie przekraczała dozwolonych parametrów określonych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 12 lipca 2019 r. poz. 1311).

Po zakończeniu cyklu chowu, powstający na etapie eksploatacji przedsięwzięcia obornik w będzie usuwany z kurników bezpośrednio na środki transportu. Środki transportu, przewożące obornik, będą zabezpieczone przed rozsypywaniem ładunku. W okresie pozawegetacyjnym obornik będzie przechowywany w dwóch wiatach składowych, przystosowanych do magazynowania obornika. Rocznie, nawóz naturalny będzie powstawał w ilości około 18 tys. ton. Całość będzie zagospodarowana na gruntach ornych Inwestora lub innych właścicieli gruntów na podstawie zawartych umów zgodnie z istniejącym warunkami prawa.

Zwierzęta padłe i ubite z konieczności, do czasu ich wywozu z terenu przedsięwzięcia, przechowywane będą w szczelnym, chłodzonym konfiskatorze, zlokalizowanym na szczelnym podłożu, w wydzielonym miejscu na terenie fermy.

Wszystkie pomieszczenia inwentarskie, konfiskator oraz zbiornik oraz posadzki zabezpieczone zostaną przed przenikaniem potencjalnych zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego. Dodatkowo, system wodno-ściekowy regularnie i terminowo poddawany będzie próbom szczelności, kontrolom napełnienia oraz konserwacjom, a wszelkie wykryte nieszczelności bądź awarie będą niezwłocznie usuwane.

W opinii Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie rozwiązania techniczne dla planowanej inwestycji pozwolą zabezpieczyć środowisko wodne przed emisją zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych, prawidłowa eksploatacja przedsięwzięcia oraz odpowiednie postępowanie z powstającymi nawozami naturalnymi - obornikiem, ściekami i odpadami ograniczą wpływ na środowisko wodne, a zatem nie będą powodować znaczących oddziaływań. Należy jednak zwrócić uwagę, iż przedsięwzięcie to nie analizuje oddziaływania na środowisko poprzez zagospodarowanie nawozu naturalnego. Obornik zagospodarowywany będzie na gruntach własnych Inwestora oraz przekazywany będzie do osób zewnętrznych. Odbiorcy, zgodnie ze swoją działalnością będą indywidualnie zagospodarowywać nawóz na gruntach ornych. Przekazywanie nawozów naturalnych odbiorcom zewnętrznym może powodować zwiększone ryzyko nieprawidłowego zagospodarowania nawozu naturalnego. Analiza gruntów nie jest możliwa ponieważ nie jest ich znane położenie, które dodatkowo może być różne w poszczególnych latach.

Ze względu na skalę, charakter i zakres przedmiotowego przedsięwzięcia Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie stwierdził, że planowana inwestycja po zastosowaniu się do powyższych warunków nie będzie stwarzać zagrożeń dla osiągnięcia celów środowiskowych jednolitych części wód, w tym będzie odbywała się w sposób zapewniający nienaruszalność przepisów prawnych dotyczących ochrony wód, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. 2016 r., poz. 1911, ze zm.). Planowana inwestycja położona jest poza obszarami wybrzeży i obszarami morskimi oraz poza obszarami góorskimi i leśnymi, poza strefami ochronnymi ujęć wód oraz poza obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych, a także poza obszarami wodno-błotnymi lub innymi obszarami o niskim poziomie wód gruntowych oraz przy ujściu rzek. Planowana inwestycja nie obejmuje działań na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, wynikającym z map zagrożenia powodziowego udostępnionych do publicznej wiadomości na Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Klimatu i Środowiska w dniu 22 października 2020 r. oraz ze Studiów Ochrony Przeciwpowodziowej określonych w art. 549 ustawy Prawo wodne.

Na podstawie informacji zawartych w raporcie oś oraz w jego uzupełnieniach Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie stwierdził brak negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne i uzgodnił realizację przedsięwzięcia oraz określił następujące warunki:

- 1) stosować sprawny technicznie sprzęt i urządzenia;
- 2) zaplecze budowy, a w szczególności miejsca postoju pojazdów i maszyn budowlanych, zlokalizować na terenie uszczelnionym oraz zabezpieczyć przed przedostaniem się substancji ropopochodnych do gruntu i wód, wyposażyć w materiały sorpcyjne umożliwiające szybkie usunięcie ewentualnych wycieków paliw;
- 3) wszelkie prace związane z tankowaniem i naprawami pojazdów i maszyn budowlanych wykonywać poza terenem przedsięwzięcia, na terenie uszczelnionym i zabezpieczonym przed potencjalnym zanieczyszczeniem środowiska gruntowo-wodnego substancjami ropopochodnymi;
- 4) materiały i surowce składować w sposób uniemożliwiający przedostanie się zanieczyszczeń do gruntu i wód;
- 5) w przypadku stwierdzenia konieczności odwodnienia wykopów, prace odwodnieniowe prowadzić bez konieczności trwałego obniżania poziomu wód gruntowych; do minimum ograniczyć czas odwadniania wykopu oraz ograniczyć wpływ ww. prac do terenu działki inwestycyjnej; wody z ewentualnego odwodnienia zagospodarować zgodnie z warunkami określonymi w zgodzie wodnoprawnej;
- 6) roboty ziemne prowadzić w sposób nienaruszający stosunków gruntowo-wodnych;
- 7) zdjętą wierzchnią warstwę ziemi (odkład) składować poza obszarami, na których znajdują się cieki wodne, poza terenem zagrożonym powodzią, a także poza obszarami kierunku spływu wód powierzchniowych do ujęć wód podziemnych; odkład wykorzystać w obrębie terenu inwestycyjnego, a jego nadmiar przekazać uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania;
- 8) powstające na etapie realizacji przedsięwzięcia ścieki bytowe gromadzić w szczelnych zbiornikach bezodpływowych przenośnych toalet, a następnie przekazywać wyspecjalizowanej firmie asenizacyjnej transportującej ścieki do oczyszczalni ścieków; nie dopuścić do przepełnienia ww. zbiorników;
- 9) powstające na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia wody opadowe i roztopowe z dachów budynków i terenów utwardzonych odprowadzać do gruntu w sposób niepowodujący zalewania terenów sąsiednich oraz niezmieniający stanu wody na gruncie, w szczególności kierunku i natężenia odpływu ww. wód ze szkodą dla gruntów sąsiednich; odprowadzane wody nie mogą przekraczać parametrów dozwolonych prawem;

- 10) inwestycję na etapie realizacji i eksploatacji wyposażyć w środki (sorbenty) do neutralizacji rozlanych substancji ropopochodnych; w sytuacjach awaryjnych takich jak np. wyciek paliwa, podjąć natychmiastowe działania w celu usunięcia awarii oraz usunięcia zanieczyszczonego gruntu; zanieczyszczony grunt należy przekazać podmiotom uprawnionym do jego transportu i rekultywacji lub unieszkodliwiania;
- 11) powstające na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia odpady magazynować w sposób selektywny, a następnie sukcesywnie przekazywać do odbioru podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami;
- 12) wodę na etapie realizacji inwestycji dostarczać beczkowozami;
- 13) pobór wód na etapie eksploatacji przedsięwzięcia prowadzić z własnego planowanego ujęcia wód podziemnych (dwóch studni głębinowych), ujmujących czwartorzędową warstwę wodonośną, w ramach zatwierdzonych zasobów dyspozycyjnych i eksploatacyjnych, o wydajności maksymalnej urządzenia służącego do poboru wód nie przekraczającej 15 m³/h, przy zasięgu leja depresji ok. 120 m oraz zgodnie z warunkami uzyskanego pozwolenia wodnoprawnego;
- 14) prowadzić rejestr zużycia wody oraz zastosować urządzenia minimalizujące zużycie wody;
- 15) powstające na etapie eksploatacji przedsięwzięcia ścieki z procesu uzdatniania wód czwartorzędowych zbierać w szczelnych zbiornikach a następnie przekazywać do oczyszczalni ścieków; nie dopuścić do przepełnienia ww. zbiorników;
- 16) powstające na etapie eksploatacji przedsięwzięcia ścieki bytowe odprowadzać do dwóch planowanych, szczelnych zbiorników o pojemności około 12 m³ każdy, a następnie przekazywać do oczyszczalni ścieków; nie dopuścić do przepełnienia ww. zbiorników;
- 17) dezynfekcję powierzchni inwentarskich prowadzić przy użyciu myjki wysokociśnieniowej zużywającą niewielkie ilości wody która w większości ulegnie odparowaniu;
- 18) powstające ścieki przemysłowe z mycia powierzchni inwentarskiej odprowadzać do 8 szczelnych planowanych zbiorników o pojemności około 12 m³ każdy a następnie przekazywać do oczyszczalni ścieków; nie dopuścić do przepełnienia ww. zbiorników;
- 19) wybudować trzy dodatkowe zbiorniki na ścieki przemysłowe o pojemności około 6,5 m³ każdy, zbierające awaryjne ścieki przemysłowe;
- 20) po zakończeniu cyklu chowu, powstający na etapie eksploatacji przedsięwzięcia nawóz naturalny - obornik, zagospodarować jako nawóz naturalny na gruntach ornych, których właściciele posiadają zatwierdzone plany nawożenia;
- 21) w okresach poza wegetacyjnych obornik przechowywać na szczelnych płytach obornikowych w dwóch wiatach magazynowych, przystosowanych do przechowywania obornika, każda o powierzchni ok. 612 m²;
- 22) załadunek i transport nawozu naturalnego zabezpieczyć tak, aby nie dochodziło do zanieczyszczenia ładunkiem azotu środowiska gruntowo-wodnego (wód powierzchniowych lub podziemnych, powierzchni ziemi);
- 23) zwierzęta padłe i ubite z konieczności, do czasu ich wywozu z terenu przedsięwzięcia, przechowywać w szczelnym, chłodzonym konfiskatorze, zlokalizowanym na szczelnym podłożu, w wydzielonym miejscu na terenie fermy;
- 24) wszystkie pomieszczenia inwentarskie, konfiskator, zbiorniki na gaz, na pasze zabezpieczyć przed przenikaniem potencjalnych zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego;
- 25) system wodno-ściekowy, zbiorniki oraz posadzki regularnie i terminowo poddawać próbom szczelności, kontrolom napełnienia oraz konserwacjom; wszelkie wykryte nieszczelności bądź awarie niezwłocznie usuwać.

W opinii Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki wodnej w Warszawie przedmiotowe przedsięwzięcie zarówno w fazie realizacji, jak i w fazie eksploatacji, przy zachowaniu odpowiednich środków i technik wskazanych w raporcie ooś oraz jego

uzupełnieniach, a także przy zachowaniu warunków określonych w sentencji uzgodnienia, nie będzie znacząco oddziaływać na środowisko gruntowo-wodne.

Organ I instancji dokonał weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W raporcie (Tom I, str. 68) stwierdzono, że realizowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na jakość powietrza, klimat akustyczny, glebę i powierzchnię ziemi. Spornym pozostaje twierdzenie autorów raportu, że oddziaływanie na wszystkie wymienione elementy będzie występować lokalnie, wyłącznie w granicach przedmiotowej inwestycji a oddziaływania te będą nieznaczne, poprzez zastosowanie przez Inwestora wymaganych standardów środowiskowych. Autorzy raportu sami przyznają (Tom I, str. 72 i 75), iż w odniesieniu do uciążliwości zapachowej, należy wyraźnie zaznaczyć, iż w polskim prawodawstwie brak jest aktualnie obowiązujących norm, które odnosiłyby się do uciążliwości substancji złoonych. Wszelkie analizy kwestii uciążliwości odorowych mogą stanowić jedynie wynik odniesienia do danych literaturowych, a nie do przepisów prawa, które to stanowią jedyne obiektywne kryterium oceny.

W ocenie tut. organu brak możliwości przeprowadzenia symulacji oddziaływania zapachowego tak dużej fermy spowodowana brakiem jednoznacznie określonej metodyki jest trudnością znacznie ograniczającą zakres oceny.

Obowiązkiem organów orzekających w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko jest poczynienie wszechstronnych ustaleń na temat spodziewanego oddziaływania przedsięwzięcia na szeroko rozumiane środowisko, w tym na ludzi (art. 62 ust.1 pkt 1 ww. ustawy).

Oczywistym jest, iż przy inwestycjach z zakresu ferm hodowlanych takich jak kurniki, istotne znaczenie ma kwestia ewentualnej uciążliwości odorowej tych obiektów. Zasięg takiej uciążliwości musi być zatem zbadany w każdej takiej sprawie. Okolicznością bezspornie utrudniającą badanie ww. uciążliwości jest brak w obowiązującym systemie prawa norm określających dopuszczalne wartości odorów, w tym w szczególności odorów emitowanych przez fermę hodowlaną (brak norm odorowych). Linia orzecznictwa sądowego, stoi na stanowisku, iż taki stan normatywny bynajmniej nie zwalnia organów orzekających w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań z obowiązku dokładnego wyjaśnienia, czy ryzyko wystąpienia uciążliwości odorowej wystąpi w danej sprawie i w jaki sposób uciążliwości tej można zapobiec (por. np. wyrok NSA z dnia 14 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 1238/11, wyrok WSA w Warszawie z dnia 7 września 2017 r., sygn. akt IV SA/Wa 1196/17).

Jak już wspomniano, brak regulacji odorowych wprawdzie utrudnia dokonywanie koniecznych ustaleń faktycznych, ale w żadnym razie ich nie uniemożliwia, w szczególności przy wykorzystaniu wiadomości specjalnych. W sytuacji, w której inwestycje z zakresu ferm hodowlanych nie należą do przedsięwzięć co do istoty nowatorskich, eksperymentalnych a przeciwnie do przedsięwzięć realizowanych i funkcjonujących co najmniej od kilkadziesiąt lat, to w oczywisty sposób różne aspekty tego funkcjonowania, w tym powodowanie uciążliwości odorowych (w tym w szczególności typowy zasięg terytorialny takich uciążliwości, jak też co najmniej szacunkowa skala natężenia takiej uciążliwości) są bez wątpienia znane osobom posiadającym odpowiednią wiedzę w tym zakresie.

Zdecydowanie również należy odrzucić, jako okoliczność mogącą uzasadniać odstępowanie od dokonywania takich ustaleń, rzekomą całkowitą relatywność, czy też subiektywizm ocen co do uciążliwości odorowej danego przedsięwzięcia. Pogląd ten miałaby się opierać na nieakceptowanym w ocenie tut. organu przekonaniu, iż całkowicie niemożliwym jest, przy braku norm odorowych, wskazanie jakiegokolwiek kryterium uciążliwości odorowej. Takie stanowisko kłóciłoby się bowiem w oczywisty sposób ze wskazaniami doświadczenia życiowego, w świetle których wprawdzie próg odczuwania uciążliwości odorowej może różnić się w przypadku poszczególnych osób, niemniej okoliczność ta nie jest równoznaczna z

nieistnieniem utrwalonej i łatwo dostępnej wiedzy na temat stopni uciążliwości odorowej, odbieranej przez zdecydowaną większość ludzi jako np. niska, średnia, wysoka, czy też bardzo wysoka.

Wykazanie w toku postępowania administracyjnego, iż w świetle specjalistycznej wiedzy, odorowa uciążliwość danego przedsięwzięcia oddziaływałaby w sposób zbyt daleko idący na najbliższe sąsiedztwo (w szczególności zajęte pod zabudowę mieszkalną) upoważnia organ orzekający w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań do odmowy wydania takiej decyzji.

Należy w tym kontekście wyraźnie zaznaczyć, iż podstawą odmowy nie jest w tej sytuacji sam sprzeciw lokalnej społeczności (bezsprzecznie bowiem okoliczność tego rodzaju nie może, przy spełnianiu przez przedsięwzięcie wymogów środowiskowych, stanowić samoistnej przeszkody do wydania żądanej przez wnioskodawcę decyzji), a jest nią brak możliwości zapobieżenia istotnemu negatywnemu oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (tj. oddziaływaniu na warunki życia ludzi, o których to warunkach mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś).

Zagadnienie uciążliwości odorowej należy przy tym ściśle odróżniać od zagadnienia emisji gazów do powietrza (amoniaku, czy też siarkowodoru). Aczkolwiek ww. gazy mają właściwości odorotwórcze, to dotrzymywanie przez inwestora wymogów co do dopuszczalnego pułapu takiej emisji (wymogi te ściśle określają stosowne przepisy wykonawcze), nie można automatycznie utożsamiać z brakiem uciążliwości odorowych.

Istota niniejszej sprawy sprowadzała się zatem do ustalenia, czy planowane przedsięwzięcie będzie źródłem emisji odorów oddziałujących w sposób nieakceptowany na otoczenie terenu inwestycji, tj. w szczególności na pobliską zabudowę mieszkaniową, znajdującą się w odległości już ok 230 metrów od granicy terenu inwestycji. Chodziło zatem o jednoznaczne ustalenie, czy odległość ta jest wystarczająca do uznania, że uciążliwość ta jest z punktu widzenia stałego pobytu ludzi akceptowalna, czy też nie.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jak również w jego uzupełnieniach, nie dokonano oceny uciążliwości odorowej, bowiem zdaniem autorów raportu podstawą dokonywanych analiz są obowiązujące w polskim prawodawstwie metodyki referencyjne, a także wartości normatywne. Autorzy raportu stwierdzają jedynie, że w polskim systemie prawnym nie obowiązują szczególne normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów a wartości odniesienia substancji w powietrzu, które to wywołują ww. zapachy ustalone są przez przepisy prawa i te wartości stanowią aktualnie jedyne obiektywne kryterium oceny.

W ocenie wójta gminy Zawidz takie stanowisko autorów raportu pozostaje w sprzeczności z zaprezentowanym powyżej stanowiskiem w kwestii substancji odoroczynnych. Tym samym inwestor nie dokonał w tym zakresie własnej oceny czy metoda szacowania substancji odorowych jest wystarczająca i adekwatna do planowanej wielkości produkcji. Wobec powyższego nie dokonano analizy pozwalającej na oszacowanie zasięgu terytorialnego oraz skali (natężenia, czasu trwania) w stosunku do planowanej skali inwestycji - przewidywanych oddziaływań odorowych. W tej sytuacji brak jest podstaw do zweryfikowania stanowiska, że odległość planowanego przedsięwzięcia od siedzib ludzkich nie spowoduje nadmiernej uciążliwości w zakresie oddziaływania odorowego. Podkreślić w tym kontekście należy znaczne rozmiary przedsięwzięcia (16 kurników).

Organ ocenia raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko swobodnie, nie jest zatem związany tym raportem. Może go przyjąć, jeśli uzna, że zawiera wszystkie wymagane prawem elementy, ale może go całkowicie lub częściowo zdyskwalifikować. To organ, a nie sporządzający raport, decyduje o załatwieniu sprawy. Inwestor składając raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedstawia dokument prywatny w kwestii faktycznej, której rozstrzygnięcie jest niezbędne do wydania przez organ decyzji

środowiskowej. Sam raport podlegać musi ocenie w powiązaniu z pozostałym materiałem dowodowym, który ma być kompleksowo zgromadzony. Dopiero po wyjaśnieniu zastrzeżeń strony do raportu i pełnego zebrania materiału dowodowego, organ może dokonać ustaleń i ocen potrzebnych do podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

Należy podkreślić, że jedną z istotnych cech charakterystycznych postępowania dotyczącego ocen oddziaływania na środowisko jest prewencyjne zapewnienie celów ochrony środowiska w związku z realizacją przedsięwzięcia. Jego podstawowym celem jest dostarczenie wiedzy na temat ograniczenia potencjalnych negatywnych skutków przedsięwzięcia na środowisko.

W ocenie planowanego przedsięwzięcia szczególną rolę odgrywa ogólny cel w postaci ograniczenia potencjalnych negatywnych skutków danej inwestycji na środowisko. Ocena raportu powinna zmierzać do zidentyfikowania wszystkich potencjalnych zagrożeń środowiskowych związanych z realizacją planowanej inwestycji, co jest niezbędne do wyznaczenia konkretnych wymagań ochrony środowiska, które muszą zostać uwzględnione na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego (por. wyrok NSA z dnia 5 marca 2013 r., sygn. akt II OSK 1858/13).

Raport powinien uszczegóławiać wymagania ochrony środowiska w związku z realizacją przedsięwzięcia. Istnieje w związku z tym konieczność weryfikacji wszystkich elementów treści raportu zgodnie z zasadami prawa ochrony środowiska, w szczególności dotyczy to, jak już wyżej wspomniano, badania zgodności ustaleń dotyczących oddziaływań odorowych z treścią zasad prewencji i przezorności.

W raporcie stwierdzono, że przeprowadzone zostały jedynie analizy, które wykazały dotrzymanie standardów jakości powietrza oraz wartości odniesienia substancji w powietrzu. Nie została przeprowadzona ocena oddziaływania odorów na zdrowie ludzi z uwagi na brak aktualnie obowiązujących norm, które odnosiłyby się do uciążliwości substancji złoonych.

Brak unormowań prawnych (dopuszczalnych norm) w zakresie odorów powoduje więc brak możliwości rzetelnego określania na etapie projektowania inwestycji wielkości emisji substancji złoonych.

Brak sparametryzowanych kryteriów dotyczących stopnia ogólnej uciążliwości zapachowej instalacji, nie może uzasadniać odstąpienia w raporcie od jednoznacznej oceny tej uciążliwości. Zasada przezorności uregulowana w art. 6 ust. 2 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 672), zgodnie z którą kto podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze, obliguje w pierwszej kolejności autora raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w przypadku, gdy dany rodzaj zagrożenia związanego z realizacją przedsięwzięcia jest trudny do określenia i przewidzenia, do sporządzenia takiej oceny. Jeżeli bowiem z ustaleń faktycznych zinterpretowanych przy wykorzystaniu treści zasady przezorności wynika, że zakres oddziaływania odorowego planowanego przedsięwzięcia jest trudny do przewidzenia, to nie można odstąpić od przeprowadzenia takiej oceny przedsięwzięcia z powołaniem się na brak regulacji prawnych dotyczących jakości zapachowej powietrza. (por.: wyrok Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie z dnia 06 lutego 2017 r. Sygn. akt IV SA/Wa 1841/16)

Z treści zasady przezorności, wynika, że dopuszczalne jest ograniczenie bądź zakaz realizacji przedsięwzięcia mogącego negatywnie oddziaływać na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi, także w sytuacji, gdy ta możliwość nie została jeszcze w pełni, naukowymi metodami, dowiedziona i wykazana oraz z uwagi na brak regulacji prawnych w tym zakresie. Zasada przezorności oznacza, że należy zapobiegać wszelkim potencjalnym zagrożeniom dla środowiska poniżej poziomu, od którego należy już liczyć się z prawdopodobieństwem ich

wystąpienia w przyszłości, wykorzystując w tym celu osiągnięcia nauki techniki. W postępowaniu w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia opartym na zasadzie przezorności istotne znaczenie ma odsunięcie wszelkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Ingerencje w środowisko powinny być ograniczone niezależnie od rozpoznanego stopnia istniejących obciążeń, tzn. niezależnie od norm emisji. Zakres dozwolonej ingerencji wyznacza dokonanie redukcji emisji w stopniu określonym za pomocą progresywnych reguł techniki (zob. J. Rotko, *Normy techniczne w prawie ochrony środowiska*, Wrocław 2000, s. 39.).

Brak norm prawnych określających standardy zapachowe instalacji nie może stanowić uzasadnienia dla odstąpienia od stosowania zasady przezorności. Obowiązywanie tej zasady jest konsekwencją potencjalnego ryzyka związanego z wystąpieniem bezpośredniego i pośredniego wpływu przedsięwzięcia na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi. Oznacza to, że nawet w sytuacji, kiedy to ryzyko nie może być w pełni udowodnione, udokumentowane lub jego skutki nie mogą być w pełni ustalone z uwagi na niewystarczający stan danych naukowych i wiedzy technicznej oraz brak regulacji prawnych istnieje obowiązek stosowania zasady przezorności.

Odnosząc się do przedstawionych w raporcie wariantów realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia wskazać należy, że wariant inwestorski został opisany w Tomie I, racjonalny wariant alternatywny w Tomie II i III natomiast wariant najkorzystniejszy dla środowiska w Tomie IV.

Wskazać należy, że słowo wariant oznacza inne opracowanie, wykonanie czegoś; odmianę, modyfikację, wersję. Wariant może dotyczyć tekstu, tematu, projektu, planu, przedsięwzięcia. Warianty realizacji przedsięwzięcia muszą stanowić względem siebie alternatywy.

Jak wynika z raportu, racjonalnym wariantem alternatywnym, który był analizowany w toku opracowywania raportu, był wariant różniący się w stosunku do wariantu podstawowego proponowanego przez Wnioskodawcę tym, że wariant inwestorski będzie polegał na budowie szesnastu kurników w układzie po osiem obiektów obok siebie natomiast racjonalny wariant alternatywny I i II zakłada budowę tej samej liczby obiektów inwentarskich w tych dwóch wariantach tj. osiemnaście kurników w układzie 8 większych i 10 mniejszych budynków. W wariantach alternatywnych oprócz zmiany ilości zwierząt utrzymywanych na terenie gospodarstwa zmieniła się lokalizacja wentylacji szczytowej.

Inwestor jest obowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś., a nie tylko wariantu, którym z przyczyn oczywistych inwestor jest zainteresowany. Kryterium ekonomiczne w tym również zasada zrównoważonego rozwoju, może stanowić element uzasadnienia wyboru określonego wariantu, ale nie usprawiedliwia pominięcia w raporcie, co do zasady, analizy racjonalnego wariantu alternatywnego, jak również wariantu najkorzystniejszego dla środowiska.

Ponadto w ocenie Organu I instancji, przedstawione w raporcie warianty przedsięwzięcia nie różnią się przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą powinno być wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających chronić środowisko oraz życie i zdrowie ludzi w jak najpełniejszym wymiarze.

Nie uzasadniono prawidłowo wyboru przedstawionych w raporcie wariantów. W literaturze zwrócono uwagę, że „wariantowanie” przedsięwzięcia obejmuje: lokalizację przedsięwzięcia, zagospodarowanie terenu, rozwiązania dotyczące obiektów zewnętrznych, sieci transportu, zasilania, organizacji robót, doboru materiałów, czasu realizacji oraz inne (zob. G. Dobrowolski, *Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach*, Toruń 2011, s. 189).

Z opisu wariantu najkorzystniejszego dla środowiska nie wynika, że będzie on lepiej zabezpieczał środowisko jako całość, niż wariant proponowany przez wnioskodawcę oraz racjonalny wariant alternatywny. Nie wystarczy bowiem, że będzie on korzystniejszy dla środowiska w stosunku do dwóch pozostałych wariantów. Ma on być najkorzystniejszy. Wariant najkorzystniejszy dla środowiska powinien odzwierciedlać założenia zasady zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości.

Inwestor uznał (Tom V str. 16 raportu), że jego wariant głównie z przyczyn ekonomicznych jest najlepszy do realizacji. Według Inwestora - nieodzownym elementem są przesłanki finansowe, które to w głównej mierze determinują podejmowanie decyzji w przedmiocie sprawy. Szacunkowe koszty związane z realizacją dodatkowych elementów wynikających z zastosowania wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wynosić będą ok. 1092030zł w odniesieniu do pojedynczego obiektu inwentarskiego i obejmować będą w szczególności: system kanałów okrągłych ze stali nierdzewnej, instalacje odpylania, wysokowydajne wentylatory mechaniczne, układy sterowania, podkonstrukcje i fundamenty pod kanały i urządzenia. Inwestor uważa, że z uwagi na tak wysokie koszty realizacji takiego rozwiązania może on jedynie wymienić wentylację kominową a do powyższych kosztów należy również doliczyć koszty wentylacji szczytowej dla zapewnienia odpowiedniego mikroklimatu we wnętrzach planowanych obiektów inwentarskich. Według Inwestora różnica cenowa istotnie zmniejsza rentowność przedsięwzięcia.

Pomimo, iż zaproponowany wariant najkorzystniejszy dla środowiska jest możliwy do realizacji i jednocześnie przyczyni się do osiągnięcia optymalnych z punktu widzenia ochrony środowiska warunków pracy całości instalacji, wariant ten został odrzucony przez Inwestora, mając na względzie przesłanki ekonomiczne.

W ocenie wójta gminy Zawidz brak jest jednak faktycznie wnikliwego przedstawienia przez inwestora trzech osobnych, odrębnych wariantów przedsięwzięcia. A zatem, brak w nim jednego z podstawowych elementów wymienionych w art. 66 ust. 1 u.i.o.ś. tj. opisu analizowanych wariantów, co najmniej dwóch (poza zaproponowanym) - racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska i określenia przewidywanego oddziaływania na środowisko każdego z tych wariantów. W raporcie znajduje się opis wariantu najkorzystniejszego dla środowiska oraz powołanie się na podjęte przez inwestora rozważania nad wariantem alternatywnym I i II. Rozważania te zawierają się w jedynie w teoretycznych zestawieniach, z których wynika, że różniłyby się on od wariantu wnioskodawcy jedynie budową większej liczby obiektów inwentarskich w tych dwóch wariantach tj. osiemnaście kurników w układzie 8 większych i 10 mniejszych budynków, w których oprócz zmiany ilości zwierząt utrzymywanych na terenie gospodarstwa zmieniałaby się lokalizacja wentylacji szczytowej.

Tak opisany wariant alternatywny nie pozostawia wyboru organowi i musi prowadzić do konkluzji, że najbardziej zasadna byłaby realizacja wariantu proponowanego przez inwestora. Takie przedstawienie wariantu alternatywnego jest niewystarczającym. (vide: wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 2 listopada 2016 r. sygn. akt II SA/Bd 511/16). Brak opisu wymaganych przez ustawodawcę pozostałych dwóch wariantów, tj. proponowanego przez inwestora i odrębnego pełnego kompleksowo przedstawionego wariantu alternatywnego, stanowi naruszenie prawa (wyrok z dnia 2 grudnia 2014 r. sygn. akt II OSK 2916/12 oraz z dnia 25 lutego 2015 r. sygn. akt II SA/Bd 1017/14 (orzeczenia dostępne www.orzeczenia.nsa.gov.pl)).

Na skutek wezwania Wójta Gminy Zawidz z dnia 27.12.2021r. pismem OŚ.6220.22.1.2021 do uzupełnienia raportu o racjonalny wariant alternatywny dla środowiska wraz z uzasadnieniem wyboru oraz określenie przewidywanego oddziaływania na środowisko tego wariantu, inwestor w pisemnym wyjaśnieniu z dnia 14.01.2022r., stwierdził, iż w przedłożonym Raporcie przedstawiono wariant inwestorski, dwa racjonalne warianty

alternatywne oraz wariant najkorzystniejszy dla środowiska, spełniające wymogi art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Tak opisany wariant alternatywny I i II nie stanowi alternatywy dla wariantu proponowanego przez wnioskodawcę. W raporcie wnioskodawca nie może zamiast alternatywnego wariantu - wymaganego przez prawo - wskazać innej wersji tego samego wariantu, różniącej się od wersji „inwestorskiej”.

W ocenie Organu I instancji, sama zmiana liczby obiektów inwentarskich w tych dwóch wariantach tj. osiemnaście kurników w układzie 8 większych i 10 mniejszych budynków, w których oprócz zmiany ilości zwierząt utrzymywanych na terenie gospodarstwa zmieniłaby się lokalizacja wentylacji szczytowej, stanowi tylko jeden element danej technologii, a nie zupełnie inny wariant danego przedsięwzięcia.

Posłużenie się w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.i.o.ś. pojęciem „racjonalnego” wariantu alternatywnego oznacza, iż opisywane w raporcie warianty nie mogą mieć charakteru pozornego ani nie mogą być abstrakcyjne z powodu braku możliwości obiektywnych ich zastosowania i z góry skazane na niepowodzenie, lecz muszą to być warianty możliwe do rzeczywistego wprowadzenia. Tymczasem, jak wynika z ugruntowanego orzecznictwa sądowo-administracyjnego, związanego z treścią przepisów ustawy środowiskowej, racjonalną alternatywą byłoby przedstawienie innego wariantu realizacji przedsięwzięcia, który nie tylko jest możliwy do realizacji, ale też nie jest znacząco mniej korzystny dla środowiska. Przedstawiając bowiem wyraźnie bardziej niekorzystnie oddziałującą na środowisko, alternatywę dla przedsięwzięcia (lub mało konkretną - jak w przedmiotowej sprawie) inwestor w istocie nie daje organowi możliwości wyboru. Jak wywodzi bowiem WSA w Bydgoszczy w wyroku z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. III SA/Bd 1443/14), to nie wnioskodawca ma decydujący głos w wyborze wariantu realizacji przedsięwzięcia, lecz musi on w tym zakresie współdziałać z organem wydającym decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Szczególnie istotne jest przy tym rozważenie opisanych wariantów w kontekście zgłoszonych w toku postępowania zastrzeżeń, co do realizacji przedsięwzięcia. Analiza wariantowa ma bardzo istotne znaczenie w procesie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Aby zapewnić organowi możliwość przeprowadzenia jak najpełniejszej oceny oddziaływania na środowisko, ustawodawca przewidział obowiązek wskazania w raporcie opisu analizowanych wariantów, co daje organowi możliwość porównania, a nawet wyboru innego, niż zaproponowany przez inwestora, wariantu. Wynika to wprost z art. 81 ust. 1 ustawy, który stanowi, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Znaczenie wariantowania w ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika również z art. 68 ust. 2 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym organ, określając zakres raportu, może - kierując się usytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazać m.in. rodzaje wariantów alternatywnych wymagających zbadania.

A zatem, raport zawierający warianty alternatywne, winien pozostawiać organowi możliwości wyboru wariantu realizacji przedsięwzięcia i uwzględnienia zastrzeżeń osób zamieszkujących na sąsiednich działkach w stosunku do przedsięwzięcia. (vide: wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 11 października 2016 r. sygn. akt II SA/Bd 746 /16).

W niniejszej sprawie racjonalną alternatywą byłoby przedstawienie innego wariantu realizacji przedsięwzięcia, który nie tylko jest możliwy do realizacji, ale też nie jest mniej

korzystny dla środowiska. Zamiarem ustawodawcy było stworzenie warunków dla szerszego wyboru niż tylko wyboru pomiędzy realizowaniem przedsięwzięcia a jego zaniechaniem. Chodziło o wybór pomiędzy wariantami oddziałującymi w różny sposób na środowisko. Inaczej ustawodawca nie nakazywałby w art. 66 ust. 1 pkt 6 u.i.o.ś. określania przewidywanego oddziaływania na środowisko analizowanych wariantów, gdyż wariant polegający na niepodjęciu przedsięwzięcia nie oddziałuje na środowisko. Nie o taki zatem wariant chodzi w art. 66 ust. 1 pkt 6 u.i.o.ś. (zob. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 24 marca 2011 r., sygn. akt II SA/Gd 864/10; wyrok NSA z dnia 19 listopada 2013 r., sygn. akt II OSK 1376/12; wyrok WSA w Krakowie z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt II SA/Kr 1722/12; wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 16 lipca 2014 r., sygn. akt II SA/Go 274/14).

Raport, nawet po uzupełnieniach nie zawiera dostatecznie wystarczających informacji merytorycznych, umożliwiających rzetelną ocenę wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Ponadto należy wskazać, że wariantowanie przedsięwzięcia nie może być traktowane wyłącznie jako jedna z wielu niezbędnych formalności związanych z określeniem środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Model prawny wariantów realizacji przedsięwzięcia uregulowany w art. 66 ust. 1 pkt 5 stanowi implementację przepisów dyrektywy Rady nr 85/337/EWG z 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Tekst pierwotny OJ L 175 z 5 lipca 1985 r., s. 40-48. Wersja polska Dz.Urz.UE z 2004 r., wyd. spec., rozdz. 15, t. 1, s. 248-256 z późn. zm.). Regulacja ta oparta została na założeniach zasady prewencji, której jednym z instrumentów prawnych są właśnie warianty realizacji przedsięwzięcia. Dyrektywa Rady nr 85/337/EWG była wielokrotnie zmieniana.

Obecnie zagadnienia dotyczące wariantów realizacji przedsięwzięcia w prawie UE regulują przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.Urz.UE. L 26 z 28.1. 2012 r., s. 1). Z treści pkt 13 preambuły dyrektywy Nr 2011/92/UE wynika, że w ramach tej procedury ocen oddziaływania na środowisko państwa członkowskie mogą żądać, aby wykonawca dostarczył, między innymi, alternatywne rozwiązania dla przedsięwzięć, w których sprawie zamierza złożyć wniosek. Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. d, dyrektywy, w przypadku gdy wymagana jest ocena oddziaływania na środowisko, wykonawca przygotowuje i składa raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz dostarcza opis rozsądnych rozwiązań alternatywnych rozważanych przez wykonawcę, które są odpowiednie dla przedsięwzięcia i jego specyfiki, a także wskazanie głównych powodów wyboru danej opcji, z uwzględnieniem wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Według załącznika IV dyrektywy, zawierającego informacje o których mowa w art. 5 ust.1 opis rozsądnych rozwiązań alternatywnych obejmuje na przykład rozwiązania związane z projektem przedsięwzięcia, technologią, lokalizacją, wielkością i skalą rozpatrywane przez wykonawcę, które są istotne dla proponowanego przedsięwzięcia oraz jego cech charakterystycznych, i podanie głównych powodów wyboru danej opcji, wraz z porównaniem wpływu na środowisko.

Treść wariantów należy oceniać w kategorii wytycznych dotyczących realizacji przedsięwzięcia zgodnie z wymaganiami prawa ochrony środowiska. Dla Organu I instancji warianty realizacji przedsięwzięcia powinny być źródłem wiedzy specjalistycznej (w tym również technicznej) na temat ograniczenia potencjalnych negatywnych skutków przedsięwzięcia na środowisko w poszczególnych wariantach realizacji przedsięwzięcia. W postępowaniu dotyczącym ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia szczególną rolę powinien odgrywać cel w postaci prewencyjnego ograniczenia potencjalnych negatywnych skutków danego przedsięwzięcia na środowisko w danym wariantcie. Przeprowadzenia prawidłowej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zależy w dużej mierze od wyboru pomiędzy poszczególnymi wariantami, które powinny zawierać dane o alternatywach jego realizacji. Słowo wariant oznacza inne opracowanie, wykonanie czegoś;

odmianę, modyfikację, wersję. W związku z tym ustawodawca w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. przewidział obowiązek przedstawienia i opisanie w raporcie trzech wariantów realizacji przedsięwzięcia. W u.u.i.ś. określono jedynie minimalną liczbę wariantów, dlatego nie jest wykluczone podanie w raporcie większej liczby niż ta wymagana w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Efektywność oceny oddziaływania na środowisko zależy przede wszystkim od przyjętych kryteriów wyboru wariantów realizacji przedsięwzięcia oraz informacji, jakimi dysponuje organ administracji prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Istotne są zatem w pierwszej kolejności mierniki oceny wariantów. W orzecznictwie sądów administracyjnych zwraca się uwagę na konieczność przedstawienia w raporcie trzech wariantów, to jest: wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. W związku z tym podkreśla się, że na podstawie lakonicznego opisu niemożliwe jest dokonanie oceny, czy zasadne jest realizowanie przedsięwzięcia w wariantie innym niż proponowany przez inwestora.

W niniejszej sprawie jest to o tyle istotne, że kwestia dotyczy oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, które stanowi dobro publiczne, zaś jego ochrona, zgodnie z art. 74 ust. 2 Konstytucji RP jest obowiązkiem władz publicznych.

Dlatego też inwestor jest obowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś., a nie tylko wariantu, którym z przyczyn oczywistych inwestor jest zainteresowany. Raport powinien zawierać opis trzech wariantów. W opisie poszczególnych wariantów powinny być zachowane jednakowe proporcje. Nie jest dopuszczalna sytuacja, w której raport obejmuje przede wszystkim analizę oddziaływania na środowisko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę i marginalnie analizuje pozostałe warianty.

W niniejszej sprawie nie przedstawiono pełnego i kompleksowego opisu: wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. Niezależnie od tego opis wariantu proponowanego przez wnioskodawcę nie spełnia również wymagań wynikających z art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. Wskazać należy, że opis wariantów przedsięwzięcia musi znajdować swoje odzwierciedlenie w materiale dowodowym postępowania, w ten sposób, aby spełniał wymagania określone w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. W opisach wariantów powinno znaleźć się jednoznaczne wskazanie sposobu funkcjonowania przedsięwzięcia, które musi znaleźć swoje odzwierciedlenie w parametrach technicznych opisujących przedsięwzięcie.

Wszystkie warianty powinny zawierać analizę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska z uwzględnieniem zasady kompleksowości ochrony środowiska określonej w art. 5 p.o.ś. Należy także pamiętać, że uwarunkowania środowiskowe, nie są jedynymi, które mogą przesądzać o ostatecznym wyborze wariantu przewidzianego do realizacji. Zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju w opisie, a następnie w analizie wariantów należy uwzględnić kwestie: ekonomiczne, społeczne, techniczne, i prawne.

W raporcie powinno znaleźć się wskazanie głównych przyczyn dokonanego wyboru wszystkich wariantów, z uwzględnieniem skutków dla środowiska. Każdy z wariantów powinien zawierać opis aspektów środowiska, które mogą być znacząco dotknięte skutkami realizacji przedsięwzięcia, obejmujący w szczególności populację, faunę, florę, glebę, wodę, powietrze, czynniki klimatyczne, aktywa materialne, łącznie z dziedzictwem architektonicznym i archeologicznym, krajobrazem oraz wzajemne relacje pomiędzy powyższymi elementami. Wariantowanie przedsięwzięcia nie może sprowadzać się jedynie do przedstawiania wariantów związanych z lokalizacją przedsięwzięcia. Wariantowanie może dotyczyć w szczególności: stosowania różnych technologii, skali przedsięwzięcia, rozwiązań technicznych, harmonogramu, organizacji prac związanych z realizacją i funkcjonowaniem przedsięwzięcia. Tym samym, nie może determinować liczby wariantów, posiadanie przed

ustaleniem środowiskowych uwarunkowań określonego typu urządzeń technicznych wykorzystywanych w przedsięwzięciu.

Brak przedstawienia innych możliwych do realizacji rozwiązań funkcjonowania danego przedsięwzięcia, które stanowiłyby wariant najkorzystniejszy dla środowiska oraz racjonalny wariant alternatywny powinno oznaczać, że raport nie będzie mógł być uznany za spełniający wymogi określone w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. i z tego powodu nie będzie mógł stanowić w podstawy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 14 lutego 2017 r. sygn.. akt IV SA/Wa 2868/16).

Zgodnie zaś z art. 81 ust. 1 u.i.o.ś., jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

W ocenie Organu I instancji przedstawiony w raporcie wariant alternatywny nie spełnia żadnego z wymogów przewidzianych w art. 66 ust. 1 pkt 5 i 6 u.i.o.ś. W zasadzie można przyjąć, że wariant alternatywny w ogóle nie został wskazany w sposób pełny i kompleksowy, bowiem inwestor przywołał jedynie różnice takie jak zmiana liczby obiektów inwentarskich, w których oprócz zmiany ilości zwierząt utrzymywanych na terenie gospodarstwa zmieniałyby się lokalizacja wentylacji szczytowej. Ustawodawca w u.i.o.ś. nie definiuje pojęcia „racjonalnego wariantu alternatywnego”, nie wskazuje także kryteriów, jakie mają przesądzać o wyborze wariantu ostatecznego, tym niemniej, aby organ prowadzący sprawę mógł ocenić, czy w sprawie występuje „zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę” (art.81 ust. 1 u.i.o.ś.), nie mogą się one sprowadzać do lakonicznej informacji, że inwestor nie jest zainteresowany wariantami alternatywnymi (B. Draniewicz, Glosa do wyroku WSA z dnia 24 lutego 2011 r., II SA/Bk 745/10. Teza 1, Pr.i Śród. 2011/4/133-142).

Środowisko stanowi dobro publiczne, zaś jego ochrona, zgodnie z art. 74 ust. 2 Konstytucji RP jest obowiązkiem władz publicznych. Dlatego inwestor jest obowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.i.o.ś., a nie tylko wariantu, którym z przyczyn oczywistych inwestor jest zainteresowany. Nadto należy tutaj podkreślić, że według art. 66 ust. 1 pkt 5 lit. a u.i.o.ś. inwestor ma przedstawić „racjonalny” wobec wariantu przez siebie proponowanego wariant alternatywny. Obowiązek opisanie w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko racjonalnych wariantów realizacji przedsięwzięcia alternatywnych w stosunku do propozycji wnioskodawcy zmierza w istocie do tego, aby organ rozważył przy projektowaniu przedsięwzięcia nie tylko interes wnioskodawcy, ale także osób, na których prawa realizacja przedsięwzięcia będzie bezpośrednio wpływała. W tych sprawach organy rozstrzygające winny znaleźć właściwe proporcje pomiędzy interesem wnioskodawcy, interesem innych osób oraz interesem publicznym. Podkreślić również trzeba, że posłużenie się w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.i.o.ś. pojęciem „racjonalnego” wariantu alternatywnego oznacza, iż opisywane w raporcie warianty nie mogą mieć charakteru pozornego ani nie mogą być abstrakcyjne z powodu braku możliwości obiektywnych ich zastosowania i z góry skazane na niepowodzenie, lecz muszą to być warianty możliwe do rzeczywistego wprowadzenia. Aby zapewnić organowi możliwość jak najpełniejszej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ustawodawca przewidział obowiązek wskazania w raporcie opisu analizowanych wariantów, co daje organowi możliwość porównania a nawet wyboru innego, niż zaproponowany przez inwestora (art. 81 u.i.o.ś.).

W rozpoznawanej sprawie trudno mówić, że przedstawiony w raporcie wariant alternatywny wobec wariantu inwestora jest racjonalny więc zaistniała przesłanka warunkująca

odmowę ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 16 pkt 2 ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 roku (Dz. U. z 2013 r., poz. 21) gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności gospodarka odpadami nie może :

- 1/ powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt,
- 2/ powodować uciążliwości przez hałas lub zapach,
- 3/ wywoływać niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

W ocenie organu I instancji zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza, iż gospodarowanie odpadami powstałymi w planowanej inwestycji może powodować uciążliwości w postaci nieprzyjemnego zapachu.

Kierując się zasadą przezorności stanowiącą zasadę prawa unijnego / art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) / należy wszelkie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków traktować tak, jak pewność ich wystąpienia.

Zasada przezorności obowiązuje instytucję lub osobę, która zamierza podjąć określone działania do udowodnienia, że jej działalność nie spowoduje zagrożenia dla środowiska. W przypadku, gdy wykazanie braku zagrożenia dla środowiska nie jest możliwe, konieczne jest podjęcie działań chroniących środowisko. Na płaszczyźnie ocen środowiskowych i w niniejszym postępowaniu praktycznym wymiarem zastosowania zasady przezorności powinna być odmowa wyrażenia zgody na realizację działań, których skutki są niepewne, niejasne, wątpliwe lub ryzykowne. Kierując się zasadą przezorności wątpliwość, czy dane negatywne oddziaływanie należy uznać za znaczące czy nieznaczące, rozstrzygnąć należy na korzyść środowiska przyjmując, że będzie ono znaczące.

Raport stanowiący dowód w sprawie nie zawiera stosownych analiz dotyczących eliminacji uciążliwości przez zapach planowanego przez inwestora przedsięwzięcia dla bezpośrednich sąsiadów oraz mieszkańców, o których mowa wyżej, co potwierdzają protesty.

Artykuł 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 3 pkt 50 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska /Dz. U. z 2008 r., Nr 25 poz. 150 z późn. zm.) formułują i definiują zasadę zrównoważonego rozwoju. A mianowicie art. 5 Konstytucji - Rzeczypospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska - kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Przez zrównoważony rozwój rozumie się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Zasadę tę powinny mieć na uwadze organy stosujące prawo (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27.11.208 r. II WSA /Go 510/08). W myśl zaś art. 3 pkt 50 Prawa ochrony środowiska - przez zrównoważony rozwój rozumie się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspakajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia jak i przyszłych pokoleń. Dlatego podejmowanie decyzji w sprawach szczególnie ważnych dla środowiska przyrodniczego oraz lokalnych społeczności, należy dokonywać z niezwykłą starannością. Bowiem decyzje te mają znaczący wpływ nie tylko na teraźniejszą sytuację społeczno-gospodarczą, a także na przyszłe pokolenia mieszkańców gminy oraz dalszy, zrównoważony rozwój gminy. Ustawa o samorządzie gminnym nakłada na gminę obowiązek zaspokajania zbiorowych potrzeb mieszkańców, w tym w zakresie ochrony środowiska i przyrody oraz

zdrowia i bezpieczeństwa obywateli. Wójt gminy Zawidz jako organ wypełniający obowiązki wynikające z ustawy o samorządzie gminnym, dąży do systematycznego, zrównoważonego rozwoju gminy.

Wobec braku ustawy odorowej, w opracowanym raporcie o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie szesnastu obiektów inwentarskich do chowu brojlera kurzego, siłą rzeczy podano jedynie przybliżone i szacunkowe dane oddziaływania substancji zapachowych na powietrze w rejonie lokalizacji kurników. Inwestor nie jest zatem w stanie wykluczyć z całą pewnością oddziaływania odorów na środowisko. Wobec braku ustawy normującej sposób i zakres badania i oddziaływania odorów na środowisko podstawę procedowania w zakresie uzgodnień winna stanowić przede wszystkim skala zjawiska oraz możliwy zakres środków służących ograniczeniu tej uciążliwości, które w rozpoznawanej sprawie prowadzą do konfliktów społecznych.

Zainteresowanie niniejszym postępowaniem ze strony mieszkańców, ich zdecydowany sprzeciw wobec planowanej inwestycji, wyrażony m.in. podczas rozprawy administracyjnej wynikały właśnie z obawy o swoje zdrowie i komfort życia oraz troski o środowisko.

Z uwagi na rodzaj, charakter i zakres inwestycji mieszkańcy wsi Osiek, Budy Milewskie i Stare Budy Osieckie będą narażeni na wszelkie uciążliwości związane z jej funkcjonowaniem (odory, hałas zniszczenie dróg.) co narusza zasady współżycia społecznego. Podejmując realizację takiej inwestycji należy mieć na uwadze nie tylko czynnik ekonomiczny, ale również ekologiczny i społeczny. Projektowana inwestycja stanowi zagrożenie ryzykiem zdrowotnym, ekologicznym, także jest ingerencją w środowisko społeczno-przyrodnicze.

Do miejsca inwestycji prowadzą drogi gminne, których parametry techniczne nie są zdolne do przenoszenia obciążeń generowanych przez samochody obsługujące przedsięwzięcie. Pomijając etap budowy przedsięwzięcia, jego eksploatacja będzie wiązała się z ruchem samochodów ciężarowych tj. dowozem m.in.: pasz oraz wywozem zwierząt, masy pofermentacyjnej.

Wszystkie strony postępowania, na każdym etapie postępowania miały zagwarantowany czynny udział w postępowaniu. W przedmiotowym postępowaniu zebrany materiał dowodowy w postaci raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z uzupełnieniami, pisma mieszkańców, uwagi i wnioski okolicznych mieszkańców w czasie rozprawy administracyjnej, w których uczestniczył Inwestor, jego przedstawiciele oraz mieszkańcy pozwoliły na ustalenie istotnych okoliczności w sprawie.

Zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Natomiast, zgodnie z art. 80 k.p.a. organ administracji publicznej ocenia na podstawie całości materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

Wójt Gminy Zawidz jako organ prowadzący postępowanie dokonał dogłębnej analizy przedłożonych dokumentów i stwierdził, że planowana inwestycja wpłynie negatywnie na zdrowie oraz komfort życia okolicznych mieszkańców oraz na degradację środowiska. Ponieważ ludzie są jednym z najistotniejszych elementów środowiska i jego integralną częścią, postanowiono odmówić określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji decyzji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, służy prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku za pośrednictwem organu wydającego decyzję.

Od niniejszej decyzji służy prawo do zrzeczenia się odwołania wobec organu

administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Załączniki:

1. Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia.

Strony postępowania:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]
5. [REDACTED]
6. [REDACTED]
7. [REDACTED]
8. [REDACTED]
9. [REDACTED]
10. [REDACTED]
11. [REDACTED]
12. [REDACTED]
13. [REDACTED]
14. [REDACTED]
15. [REDACTED]
16. [REDACTED]
17. [REDACTED]
18. [REDACTED]
19. [REDACTED]
20. [REDACTED]
21. [REDACTED]
22. [REDACTED]
23. [REDACTED]
24. [REDACTED]
25. [REDACTED]
26. [REDACTED]
27. [REDACTED]
28. [REDACTED]
29. [REDACTED]
30. [REDACTED]
31. [REDACTED]
32. [REDACTED]
33. [REDACTED]
34. [REDACTED]
35. [REDACTED]
36. [REDACTED]

37.	
38.	
39.	
40.	
41.	
42.	
43.	
44.	
45.	
46.	
47.	
48.	
49.	
50.	
51.	
52.	
53.	
54.	
55.	
56.	
57.	
58.	
59.	
60.	
61.	
62.	
63.	
64.	
65.	
66.	
67.	
68.	
69.	
70.	
71.	
72.	
73.	
74.	
75.	
76.	
77.	
78.	
79.	
80.	

81.	
82.	
83.	
84.	
85.	
86.	
87.	
88.	
89.	
90.	
91.	
92.	
93.	
94.	
95.	
96.	
97.	
98.	
99.	
100.	
101.	
102.	
103.	
104.	

Otrzymują:

1. Inwestor - AIKAT Sp z o.o., ul. Raciąrska 60, 06-540 Radzanów
2. Pozostałe strony postępowania poprzez zawiadomienie - obwieszczenie (zgodnie z ustawą ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z art. 49 K.p.a.)
3. A/a.

Do wiadomości:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
3. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie
4. Marszałek Województwa Mazowieckiego
5. Społeczeństwo - na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 11 w zw. z art. 38 i art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Klauzula informacyjna dla petenta/klienta/strony/pełnomocnika

1. Administratorem Państwa danych osobowych jest Wójt Gminy Zawidz siedzibą: Zawidz Kościelny, ul. Mazowiecka 24
2. Inspektorem ochrony danych jest Krzysztof Zakrzewski. Kontakt: iod@zawidz.pl, tel. 606213134 lub listownie: Urząd Gminy Zawidz, ul. Mazowiecka 24, 09-226 Zawidz Kościelny
3. Przetwarzamy Państwa dane osobowe wyłącznie w celu wykonania zadań Administratora, które wynikają z przepisów prawa oraz zadań realizowanych w interesie publicznym.
4. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do prowadzenia sprawy w Urzędzie Gminy Zawidz.
5. Odbiorcami Państwa danych mogą być tylko instytucje uprawnione na podstawie przepisów prawa lub podmioty, którym Administrator powierzył przetwarzanie danych na podstawie zawartej umowy.
6. Mają Państwo prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Mogą to Państwo zrobić, jeśli uznają, że przetwarzamy dane osobowe z naruszeniem przepisów prawa.
7. Jeżeli przetwarzamy dane osobowe na podstawie udzielonej nam zgody, mogą ją Państwo w dowolnym momencie wycofać (bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania przed jej wycofaniem).
8. Dane osobowe przechowujemy przez okres niezbędny do wykonania zadań Administratora oraz realizacji obowiązku archiwizacyjnego, które wynikają z przepisów prawa.

Podstawa prawna: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016).